

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiofjärde årgången

12 april 2021

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2021/C 128/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2021/C 128/02	Mål C-760/18: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 11 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Monomeles Protodikeio Lasithiou – Grekland) – M.V. m.fl./Organismos Topikis Aftodioikisis (O.T.A.) "Dimos Agiou Nikolaou" (Begäran om förhandsavgörande – Socialpolitik – Direktiv 1999/70/EG – Ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP – Klausul 5 – Åtgärder som är avsedda att förhindra missbruk som uppstår genom användandet av på varandra följande visstidsanställningskontrakt eller visstidsanställningsförhållanden – Visstidsanställningar inom den offentliga sektorn – På varandra följande avtal eller det första förlängda avtalet – Likvärdig laglig åtgärd – Enligt grundlagen är det ovillkorligen förbjudet att omvandla visstidsanställningar till tillsvidareanställningar – Skyldighet att göra en unionsrättskonform tolkning)	2
2021/C 128/03	Mål C-56/19 P: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 10 februari 2021 – RFA International LP mot Europeiska kommissionen (Överklagande – Dumpning – Import av ferrokisel med ursprung i Ryssland – Förordning (EG) nr 1225/2009 – Artikel 11.9 och 11.10 – Avslag på ansökningar om återbetalning av erlagd antidumpningstull – Konstruerat exportpris – Bedömning av om antidumpningstullarna återspeglas i återförsäljningspriser och i påföljande försäljningspriser i Europeiska unionen – Skyldighet att tillämpa samma metoder som vid den undersökning som ledde till införandet av antidumpningstullen – Förändrade omständigheter – Avdrag för erlagd antidumpningstull – Avgörande bevis)	3

2021/C 128/04	Förenade målen C-407/19 och C-471/19: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 11 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Raad van State, Grondwettelijk Hof – Belgien) – Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV (C-407/19), Middlegate Europe NV (C-471/19) mot Belgische Staat (C-407/19), Ministerraad (C-471/19), (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 45 FEUF – Fri rörlighet för arbetstagare – Artikel 49 FEUF – Etableringsfrihet – Artikel 56 FEUF – Frihet att tillhandahålla tjänster – Utövande av hamnverksamhet – Hamnarbetare – Tillträde till yrket och rekrytering – Villkor för erkännande av hamnarbetare – Hamnarbetare som inte ingår i den kvot som inrättats genom nationell lagstiftning – Begränsning till anställningsavtalets löptid – Hamnarbetares rörlighet mellan olika hamnområden – Logistikarbetare – Säkerhetsintyg – Tvingande skäl av allmänintresse – Säkerhet inom hamnområden – Skydd för arbetstagare – Proportionalitet)	3
2021/C 128/05	Mål C-77/20: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 11 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal – Irland) – brottmål mot K.M. (Begäran om förhandsavgörande – Gemensamma fiskeripolitiken – Förordning (EG) nr 1224/2009 – Kontrollsystem för att säkerställa efterlevnad av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken – Användning ombord på ett fiskefartyg av utrustning för automatisk sortering efter fiskens storlek – Artikel 89 – Åtgärder för att säkerställa efterlevnad av bestämmelserna – Artikel 90 – Straffrättsliga sanktioner – Proportionalitetsprincipen)	5
2021/C 128/06	Mål C-356/20 P: Överklagande ingett den 31 juli 2020 av AL av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 10 juni 2020 i mål T-83/19, AL mot kommissionen	5
2021/C 128/07	Mål C-561/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av X (Belgien) den 26 oktober 2020 – Q, R, S mot United Airlines, Inc.	6
2021/C 128/08	Mål C-579/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank den Haag, sitting in Haarlem (Nederländerna) den 2 november 2020 – F, A, G, H. I mot Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	6
2021/C 128/09	Mål C-624/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam (Nederländerna) den 24 november 2020 – E.K. mot Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	7
2021/C 128/10	Mål C-626/20 P: Överklagande ingett den 23 november 2020 av Arkadiusz Kaminski av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 23 september 2020 i mål T-677/19, Polfarmex mot EUIPO – Kaminski	8
2021/C 128/11	Mål C-665/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Amsterdam (Nederländerna) den 7 december 2020 – Europeisk arresteringsorder mot X; övrig part i förfarandet: Openbaar Ministerie	8
2021/C 128/12	Mål C-674/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour constitutionnelle (Belgien) den 10 december 2020 – Airbnb Ireland UC mot Région de Bruxelles-Capitale	9
2021/C 128/13	Mål C-694/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Grondwettelijk Hof (Belgien) den 21 december 2020 – Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Layers, CD, JU mot Vlaamse Regering	10
2021/C 128/14	Mål C-704/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 23 december 2020 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid mot C och B	10
2021/C 128/15	Mål C-712/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Köln (Tyskland) den 24 december 2020 – GJ mot Ryanair DAC	11

2021/C 128/16	Mål C-713/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Centrale Raad van Beroep (Nederländerna) den 24 december 2020 – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank, Y mot X, Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank	11
2021/C 128/17	Mål C-723/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 29 december 2020 – Konkursförfarande avseende Galapagos S.A., där de ytterligare deltagarna i rättegången är konkursförvaltaren DE, Galapagos BidCo. S.a.r.l., Hauck Aufhäuser Fund Services S.A. och Prime Capital S.A.	12
2021/C 128/18	Mål C-13/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Judecătoria Miercurea Ciuc (Rumänien) den 4 januari 2021 – Pricoforest SRL mot Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier (ISCTR)	13
2021/C 128/19	Mål C-18/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof (Österrike) den 12 januari 2021 – Uniqa Versicherungen AG mot VU	13
2021/C 128/20	Mål C-19/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Den Haag zittingplaats Haarlem (Nederländerna) den 13 januari 2021 – I, S mot Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	14
2021/C 128/21	Mål C-23/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Gericht Erster Instanz Eupen (Belgien) den 14 januari 2021 – IO mot regionen Vallonien	15
2021/C 128/22	Mål C-36/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederländerna) den 22 januari 2021 – Sense Visuele Communicatie en Handel vof (som även bedriver verksamhet under namnet De Scharrelderij) mot Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	15
2021/C 128/23	Mål C-38/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgerichts Ravensburg (Tyskland) den 22 januari 2021 – VK mot BMW Bank GmbH	16
2021/C 128/24	Mål C-39/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Nederländerna) den 26 januari 2021 – X mot Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	18
2021/C 128/25	Mål C-45/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Ustavno sodišče Republike Slovenije (Slovenien) den 28 januari 2021 – Banka Slovenije mot Državni zbor Republike Slovenije	19
2021/C 128/26	Mål C-51/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tallinna Halduskohus (Estland) den 28 januari 2021 – Aktsiaselts M.V.WOOL mot ja Toiduamet	21
2021/C 128/27	Mål C-52/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av cour d'appel de Liège (Belgien) den 28 januari 2021 – Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL mot État belge – SPF Finances	22
2021/C 128/28	Mål C-53/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel de Liège (Belgien) den 28 januari 2021 – Pharma Santé – Réseau Solidaris SCRL mot État belge – SPF Finances	23
2021/C 128/29	Mål C-55/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 28 januari 2021 – Direktor na Agentsia "Mitnitsi" mot IMPERIAL TOBACCO BULGARIA EOOD	23
2021/C 128/30	Mål C-56/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės (Litauen) den 29 januari 2021 – "ARVI" ir ko UAB mot Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos	24

2021/C 128/31	Mål C-61/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour administrative d'appel de Versailles (Frankrike) den 2 februari 2021 – JP mot Ministre de la Transition écologique, Premier ministre . . .	25
2021/C 128/32	Mål C-65/21 P: Överklagande ingett den 2 februari 2021 av SGL Carbon SE av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen i ökad sammansättning) meddelade den 16 december 2020 i mål T-639/18, SGL Carbon SE mot kommissionen	25
2021/C 128/33	Mål C-68/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 3 februari 2021 – Iveco Orecchia SpA mot APAM Esercizio SpA	26
2021/C 128/34	Mål C-70/21: Talan väckt den 3 februari 2021 – Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland	27
2021/C 128/35	Mål C-73/21 P: Överklagande ingett den 3 februari 2021 av Química del Nalón SA, tidigare Industrial Química del Nalón SA av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 16 december 2020 i mål T-635/18, Industrial Química del Nalón SA mot kommissionen	28
2021/C 128/36	Mål C-74/21 P: Överklagande ingett den 4 februari 2021 av Deza a.s av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 16 december 2020 i mål T-638/18, Deza a.s. mot kommissionen	29
2021/C 128/37	Mål C-75/21 P: Överklagande ingett den 3 februari 2021 av Bilbaína de Alquitranes, SA av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 16 december 2020 i mål T-645/18, Bilbaína de Alquitranes SA mot kommissionen	30

Tribunalen

2021/C 128/38	Mål T-488/18: Tribunalens dom av den 10 februari 2021 – XC mot kommissionen (Personalmål – Rekrytering – Allmänt uttagningsprov EPSO/AD/338/17 – Uttagningskommitténs beslut att inte godkänna sökanden till nästa steg – Principen om förbud mot diskriminering på grund av funktionsnedsättning – Tillgång till handlingar – Avslag på ansökan om tillgång till de frågor som ställts under ett prov – Sekretess för uttagningskommitténs arbete – Förordning (EG) nr 1049/2001 – Allmänt uttagningsprov EPSO/AD/356/18 – Reservlista – Talan om ogiltigförklaring – Avsaknad av intresse att få sin sak prövad – Avvisning – Ansvar)	32
2021/C 128/39	Förenade målen T-345/19, T-346/19, T-364/19–T-366/19, T-372/19–T-375/19 och T-385/19: Tribunalens dom av den 10 februari 2021 – Santini m.fl. mot parlamentet (Institutionell rätt – Enhetlig stadga för Europaparlamentets ledamöter – Ledamöteri Europaparlamentet valda i italienska valkretsar – Ufficio di Presidenza della Camera dei deputatis (Deputerandekammarens presidium, Italien) antagande av beslut nr 14/2018 om pension – Ändring av pensionen för ledamöter i Italiens deputerandekammare – Europaparlamentets därmed sammanhängande ändring av pensionerna för vissa tidigare ledamöter i Europaparlamentet som valts i Italien – Befogenhet för rättsaktens upphovsman – Motiveringsskyldighet – Förvärvade rättigheter – Rättssäkerhet – Berättigade förväntningar – Äganderätt – Proportionalitet – Likabehandling – Utomobligatoriskt skadeståndsansvar – Tillräckligt klart åsidosättande av en rättsregel som ger enskilda rättigheter)	33
2021/C 128/40	Mål T-519/19: Tribunalens dom av den 10 februari 2021 – Forte mot parlamentet (Institutionell rätt – Enhetlig stadga för Europaparlamentets ledamöter – Ledamöter i Europaparlamentet som är valda i italienska valkretsar – Ufficio di Presidenza della Camera dei deputatis (Deputerandekammarens presidium, Italien) antagande av beslut nr 14/2018 om pensioner – Ändring av pensionerna för ledamöter i Italiens deputerandekammare – Europaparlamentets därmed förbundna ändring av pensionerna för vissa tidigare ledamöter i Europaparlamentet som valts i Italien – Befogenheten för rättsaktens upphovsman – Motiveringsskyldighet – Förvärvade rättigheter – Rättssäkerhet – Berättigade förväntningar – Äganderätt – Proportionalitet – Likabehandling)	33

2021/C 128/41	Mål T-578/19: Tribunalens dom av den 10 februari 2021 – Sophia Group mot parlamentet (Offentlig upphandling av tjänster – Upphandlingsförfarande – Tillhandahållande av stödtjänster vid byggnader – Beslut att förkasta en anbudsgivares anbud – Kontraktet har tilldelats en annan anbudsgivare – Urvalskriterier – Tilldelningskriterier – Ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet – Användning av kvalitetsmärken och certifieringar vid utformningen av tilldelningskriterier – Motiveringsskyldighet) .	34
2021/C 128/42	Mål T-821/19: Tribunalens dom av den 10 februari 2021 – Herlyn och Beck mot EUIPO – Brillux (B. home) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket B.home – Det äldre internationella ordmärket B-Wohnen – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001))	35
2021/C 128/43	Mål T-117/20: Tribunalens dom av den 10 februari 2021 – El Corte Inglés mot EUIPO (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket PANTHÉ – De äldre nationella ord- och figurmärkena PANTHER och det äldre EU-figurmärket P PANTHER – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling föreligger inte – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001) – Bevis på verkligt bruk av det äldre varumärket) . .	35
2021/C 128/44	Mål T-776/20: Talan väckt den 29 december 2020 – Stockdale mot rådet m.fl.	36
2021/C 128/45	Mål T-20/21: Talan väckt den 17 januari 2021 – VI mot kommissionen	38
2021/C 128/46	Mål T-22/21: Talan väckt den 14 januari 2021 – Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior mot kommissionen	39
2021/C 128/47	Mål T-30/21: Överklagande ingett den 21 januari 2021 – L'Oréal mot EUIPO – Debonair Trading Internacional (SO COUTURE)	40
2021/C 128/48	Mål T-49/21: Talan väckt den 21 januari 2021 – PZ mot kommissionen	41
2021/C 128/49	Mål T-52/21: Talan väckt den 25 januari 2021 – ClientEarth mot kommissionen	41
2021/C 128/50	Mål T-75/21: Talan väckt den 5 februari 2021 – Mendes de Almeida mot rådet	42
2021/C 128/51	Mål T-92/21: Talan väckt den 12 februari 2021 – Darment mot kommissionen	43
2021/C 128/52	Mål T-103/21: Talan väckt den 19 februari 2021 – Boshab mot rådet	44
2021/C 128/53	Mål T-104/21: Talan väckt den 19 februari 2021 – Kande Mupompa mot rådet	44
2021/C 128/54	Mål T-105/21: Talan väckt den 19 februari 2021 – Kanyama mot rådet	45
2021/C 128/55	Mål T-106/21: Talan väckt den 19 februari 2021 – Kazembe Musonda mot rådet	45
2021/C 128/56	Mål T-107/21: Talan väckt den 19 februari 2021 – Amisi Kumba mot rådet	46
2021/C 128/57	Mål T-108/21: Talan väckt den 19 februari 2021 – Ilunga Luyoyo mot rådet	46
2021/C 128/58	Mål T-109/21: Talan väckt den 19 februari 2021 – Mutondo mot rådet	47

2021/C 128/59	Mål T-110/21: Talan väckt den 19 februari 2021 – Kampete mot rådet	47
2021/C 128/60	Mål T-112/21: Talan väckt den 19 februari 2021 – Numbi mot rådet	48
2021/C 128/61	Mål T-113/21: Överklagande ingett den 19 februari 2021 – Team Beverage mot EUIPO (Beverage Analytics)	48
2021/C 128/62	Mål T-114/21: Överklagande ingett den 20 februari 2021 – Growth Finance Plus mot EUIPO (doglover)	49
2021/C 128/63	Mål T-115/21: Överklagande ingett den 20 februari 2021 – Growth Finance Plus mot EUIPO (catlover)	50
2021/C 128/64	Mål T-117/21: Överklagande ingett den 18 februari 2021 – Deichmann mot EUIPO – Munich (Figur bestående av två streck som korsar varandra på sidan av en sko)	50
2021/C 128/65	Mål T-118/21: Överklagande ingett den 22 februari 2021 – Cilem Records International mot EUIPO – KVZ Music (HALIX RECORDS)	51
2021/C 128/66	Mål T-119/21: Talan väckt den 19 februari 2021 – Ramazani Shadary mot rådet	52
2021/C 128/67	Mål T-120/21: Talan väckt den 19 februari 2021 – Ruhorimbere mot rådet	52

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2021/C 128/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 110, 29.3.2021

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 98, 22.3.2021

EUT C 88, 15.3.2021

EUT C 79, 8.3.2021

EUT C 72, 1.3.2021

EUT C 62, 22.2.2021

EUT C 53, 15.2.2021

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 11 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Monomeles Protodikeio Lasithiou – Grekland) – M.V. m.fl./Organismos Topikis Aftodioikisis (O.T.A.) "Dimos Agiou Nikolaou"

(Mål C-760/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Socialpolitik – Direktiv 1999/70/EG – Ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP – Klausul 5 – Åtgärder som är avsedda att förhindra missbruk som uppstår genom användandet av på varandra följande visstidsanställningskontrakt eller visstidsanställningsförhållanden – Visstidsanställningar inom den offentliga sektorn – På varandra följande avtal eller det första förlängda avtalet – Likvärdig laglig åtgärd – Enligt grundlagen är det ovillkorligen förbjudet att omvandla visstidsanställningar till tillsvidareanställningar – Skyldighet att göra en unionsrättskonform tolkning)

(2021/C 128/02)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Monomeles Protodikeio Lasithiou

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: M.V. m.fl.

Svarande: Organismos Topikis Aftodioikisis (O.T.A.) "Dimos Agiou Nikolaou"

Domslut

- 1) Klausul 1 och klausul 5.2 i ramavtalet om visstidsarbete, som ingicks den 18 mars 1999 och som återfinns i bilagan till rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP, ska tolkas så, att uttrycket "på varandra följande visstidsanställningskontrakt" däri även omfattar en automatisk förlängning av avtal om visstidsanställning för arbetstagare inom de lokala myndigheternas renhållningsförvaltning, vilken skett i enlighet med uttryckliga nationella bestämmelser och trots att den skriftliga form som i princip föreskrivs för ingående av på varandra följande avtal inte har iakttagits.
- 2) Klausul 5.1 i ramavtalet om visstidsarbete ska tolkas så, att när på varandra följande visstidsanställningar, i den mening som avses i denna bestämmelse, har missbrukats så omfattar den hänskjutande domstolens skyldighet – att i möjligaste mån tolka och tillämpa samtliga relevanta bestämmelser i nationell rätt på ett sådant sätt att detta missbruk beivras på lämpligt sätt och att följderna av åsidosättandet av unionsrätten undanröjs – bedömningen av huruvida bestämmelserna i äldre nationell lagstiftning, som fortfarande är i kraft, vilka gör det möjligt att omvandla på varandra följande visstidsanställningar till en tillsvidareanställning, i förekommande fall kan tillämpas för att göra en unionsrättskonform tolkning, trots att det finns nationella grundlagsbestämmelser som ovillkorligen förbjuder en sådan omvandling inom den offentliga sektorn.

⁽¹⁾ EUT C 103, 18.03.2019

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 10 februari 2021 – RFA International LP mot Europeiska kommissionen

(Mål C-56/19 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Dumpning – Import av ferrokisel med ursprung i Ryssland – Förordning (EG) nr 1225/2009 – Artikel 11.9 och 11.10 – Avslag på ansökningar om återbetalning av erlagd antidumpningstull – Konstruerat exportpris – Bedömning av om antidumpningstullarna återspeglas i återförsäljningspriser och i påföljande försäljningspriser i Europeiska unionen – Skyldighet att tillämpa samma metoder som vid den undersökning som ledde till införandet av antidumpningstullen – Förändrade omständigheter – Avdrag för erlagd antidumpningstull – Avgörande bevis)

(2021/C 128/03)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: RFA International LP (ombud: B. Evtimov, advokat, M. Krestiyanova och E. Borovikov, avocats, N. Tuominen, avocatä och D. O’Keeffe, solicitor)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (inledningsvis företrädd av J.-F. Brakeland, A. Demeneix och P. Němečková, därefter av J.-F. Brakeland och P. Němečková, samtliga i egenskap av ombud)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) RFA International LP ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 155. 6.05.2019.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 11 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Raad van State, Grondwettelijk Hof – Belgien) – Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV (C-407/19), Middlegate Europe NV (C-471/19) mot Belgische Staat (C-407/19), Ministerraad (C-471/19),

(Förenade målen C-407/19 och C-471/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 45 FEUF – Fri rörlighet för arbetstagare – Artikel 49 FEUF – Etableringsfrihet – Artikel 56 FEUF – Frihet att tillhandahålla tjänster – Utövande av hamnverksamhet – Hamnarbetare – Tillträde till yrket och rekrytering – Villkor för erkännande av hamnarbetare – Hamnarbetare som inte ingår i den kvot som inrättats genom nationell lagstiftning – Begränsning till anställningsavtalets löptid – Hamnarbetares rörlighet mellan olika hamnområden – Logistikarbetare – Säkerhetsintyg – Tvingande skäl av allmänintresse – Säkerhet inom hamnområden – Skydd för arbetstagare – Proportionalitet)

(2021/C 128/04)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State, Grondwettelijk Hof

Parter i målen vid de nationella domstolarna

Sökande: Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV (C-407/19), Middlegate Europe NV (C-471/19)

Motparter: Belgische Staat (C-407/19), Ministerraad (C-471/19)

Ytterligare deltagare i rättegångarna: Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV, Koninklijk Verbond der Beheerders van Goederenstromen (KVBG) CVBA, MVH Logistics en Stuwadoring BV

Domslut

- 1) Artiklarna 49 och 56 FEUF ska tolkas så, att de inte utgör hinder mot nationell lagstiftning som innebär att personer eller företag som önskar bedriva hamnverksamhet inom ett hamnområde, inbegripet verksamhet som saknar samband med lastning och lossning av fartyg i strikt mening, är skyldiga att endast anlita hamnarbetare som är erkända som sådana i enlighet med de villkor och förfaranden som fastställts i denna lagstiftning, förutsatt att dessa villkor och förfaranden grundar sig på objektiva, icke diskriminerande kriterier som är kända på förhand och som gör det möjligt för hamnarbetare från andra medlemsstater att styrka att de, i dessa medlemsstater, uppfyller sådana krav som motsvarar de som gäller för inhemska hamnarbetare, samt att dessa villkor och förfaranden inte resulterar i att det inrättas en begränsad kvot av arbetstagare som kan erkännas som hamnarbetare.
- 2) Artiklarna 45, 49 och 56 FEUF ska tolkas så, att de utgör hinder mot nationell lagstiftning som innebär att:
 - erkännandet av hamnarbetare ankommer på en administrativ partssammansatt kommitté, bestående av ledamöter som utsetts av arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer,
 - denna kommitté ska, med hänsyn till behovet av arbetskraft, besluta huruvida erkända hamnarbetare ska upptas i en kvot för hamnarbetare eller ej, för hamnarbetare som inte ingår i denna kvot är deras erkännande giltigt så länge som deras anställningsavtal löper, med följden att de måste genomgå ett nytt erkännandeförfarande varje gång de ingår ett nytt anställningsavtal, och
 - det inte föreskrivs någon frist inom vilken den administrativa partssammansatta kommittén ska anta sina beslut.
- 3) Artiklarna 45, 49 och 56 FEUF ska tolkas så, att de inte utgör hinder mot nationell lagstiftning som innebär att en arbetstagare, såvida denne inte kan visa att vederbörande uppfyller likvärdiga villkor i en annan medlemsstat, för att erkännas som hamnarbetare, ska:
 - ha befunnits vara lämplig i medicinskt hänseende av ett externt organ för förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder på arbetsplatsen, varvid den organisation som samtliga verksamma arbetsgivare i det berörda hamnområdet måste vara anslutna till ska ingå i detta organ,
 - ha godkänts vid psykotekniska tester genomförda av det organ som har utsetts för detta ändamål av nyssnämnda arbetsgivarorganisation,
 - under tre veckor ha genomgått en förberedande utbildning om säkerhet på arbetsplatsen, för att få en yrkeskvalifikation, samt
 - ha genomfört ett godkänt slutprov,

såvida det uppdrag som åvilar arbetsgivarorganisationen och, i förekommande fall, fackföreningen för erkända hamnarbetare när de utser det organ som ska anordna dessa undersökningar, tester eller prov inte medför att det kan ifrågasättas huruvida dessa undersökningar, tester eller prov genomförs på ett transparent, objektiva och opartiskt sätt.
- 4) Artiklarna 45, 49 och 56 FEUF ska tolkas så, att de inte utgör hinder mot nationell lagstiftning som innebär att hamnarbetare som var erkända som sådana i enlighet med den reglering som var tillämplig innan nämnda lagstiftning trädde i kraft behåller sin ställning som erkända hamnarbetare och upptas i den hamnarbetarpool som inrättats genom denna lagstiftning.
- 5) Artiklarna 45, 49 och 56 FEUF ska tolkas så, att de inte utgör hinder mot nationell lagstiftning som innebär att för att en hamnarbetare som tillhör hamnarbetarpoolen ska kunna förflyttas till ett annat hamnområde än det där denne har godkänts måste vederbörande uppfylla vissa villkor och genomgå vissa förfaranden som fastställs i kollektivavtal, såvida dessa villkor och förfaranden visar sig vara nödvändiga och proportionerliga i förhållande till målet bestående i att garantera säkerheten i samtliga hamnområden, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

- 6) Artiklarna 45, 49 och 56 FEUF ska tolkas så, att de inte utgör hinder mot nationell lagstiftning som innebär att logistikarbetare ska inneha ett "säkerhetsintyg", vilket utfärdas mot uppvisande av identitetshandlingar och anställningsavtal, varvid villkoren och förfarandena för att utfärda ett sådant intyg fastställs i kollektivavtal, såvida villkoren för att utfärda ett sådant intyg är nödvändiga och proportionerliga i förhållande till målet bestående i att garantera säkerheten inom hamnområden, och det förfarande som sökanden måste genomgå för att erhålla intyget inte medför en oskäligen och oproportionerligt administrativ börda.

(¹) EUT C 288 du 26.08.2019
EUT C 348 du 14.10.2019

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 11 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal – Irland) – brottmål mot K.M.

(Mål C-77/20) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Gemensamma fiskeripolitiken – Förordning (EG) nr 1224/2009 – Kontrollsystem för att säkerställa efterlevnad av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken – Användning ombord på ett fiskefartyg av utrustning för automatisk sortering efter fiskens storlek – Artikel 89 – Åtgärder för att säkerställa efterlevnad av bestämmelserna – Artikel 90 – Straffrättsliga sanktioner – Proportionalitetsprincipen)

(2021/C 128/05)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Court of Appeal

Parter i målet vid den nationella domstolen

K.M.

Ytterligare deltagare i rättegången: The Director of Public Prosecutions

Domslut

Artiklarna 89 och 90 i rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i unionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006, jämförda med proportionalitetsprincipen som stadfästs i artikel 49.3 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, ska – med förbehåll för den hänskjutande domstolens kontroller – tolkas på så sätt att de inte utgör hinder för en nationell bestämmelse i vilken det, för att beivra ett åsidosättande av artikel 32 i rådets förordning (EG) nr 850/98 av den 30 mars 1998 för bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder för skydd av unga exemplar av marina organismer, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 227/2013 av den 13 mars 2013, inte endast föreskrivs att böter ska åläggas, utan även att bötesstraffet alltid ska förenas med förverkande av fångsten samt av fiskeredskap som är förbjudna eller inte uppfyller kraven och som påträffats ombord på det berörda fartyget.

(¹) EUT C 137, 27.4.2020

Överklagande ingett den 31 juli 2020 av AL av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 10 juni 2020 i mål T-83/19, AL mot kommissionen

(Mål C-356/20 P)

(2021/C 128/06)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: AL (ombud: S. Rodrigues, A. Blot, avocats)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Domstolen (sjätte avdelningen) har den 10 december 2020 beslutat att ogilla överklagandet såsom uppenbart ogrundat.

Begäran om förhandsavgörande framställd av X (Belgien) den 26 oktober 2020 – Q, R, S mot United Airlines, Inc.

(Mål C-561/20)

(2021/C 128/07)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Nederlandstalige ondernemingsrechtbank Brussel

Parter i det nationella målet

Kärande: Q, R, S

Svarande: United Airlines, Inc.

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 3.1 a och 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004⁽¹⁾ av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 tolkas så, att en passagerare har rätt till ekonomisk kompensation från ett lufttrafikföretag från ett tredjeland om passageraren ankommer till sin slutliga bestämmelseort mer än tre timmar försenad till följd av en försening i samband med den sista flygningen (där både avreseorten och ankomstorten är belägna i ett tredjeland och ingen mellanlandning gjorts i en medlemsstat), och denna flygning är den sista i en serie direkt anslutande flygförbindelser som påbörjades på en flygplats i en medlemsstat och som alla faktiskt utfördes av lufttrafikföretaget från tredjelandet i fråga, och där passageraren bokade samtliga flygningar i en och samma bokning via ett EG-lufttrafikföretag som inte utförde de faktiska flygningarna?
- 2) Om den första frågan ska besvaras jakande, strider Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91, såsom denna tolkats i den första frågan, mot internationell rätt, särskilt principen om att varje stat har absolut och ensam suveränitet över sitt eget territorium och luftrum, genom att nämnda tolkning gör det möjligt att tillämpa unionsrätten på en situation i ett tredjeland?

⁽¹⁾ EGT L 46, 2004. s. 1

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank den Haag, sitting in Haarlem (Nederländerna) den 2 november 2020 – F, A, G, H. I mot Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Mål C-579/20)

(2021/C 128/08)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank den Haag, sitting in Haarlem

Parter i det nationella målet

Klagande: F, A, G, H. I

Motpart: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Tolkningsfrågor

1. Är syftet med artikel 15 c i direktiv 2011/95⁽¹⁾ uteslutande att erbjuda skydd i en exceptionell situation där graden av urskillningslöst våld i en internationell eller intern väpnad konflikt är så hög att det finns starka skäl att anta att en medborgare som återvänder till det berörda landet, eller i förekommande fall till det berörda området, genom sin blotta närvaro där löper en verklig risk att utsättas för det hot som avses i den bestämmelsen? Utgör en sådan exceptionell situation ett exempel på "most extreme case of violence", i den mening som avses i domen N.A. mot Förenade kungariket? (Europadomstolen, 17 juli 2008, CE:ECHR:2008:0717JUDO02590407)⁽²⁾

Om den första frågans första del ska besvaras nekande:

2. Ska artikel 15 c i direktiv 2011/95 tolkas så, att en sökandes personliga och individuella omständigheter även vid en lägre grad av urskillningslöst våld än i ovannämnda exceptionella situation kan medföra att det finns starka skäl att anta att en medborgare som återvänder till det berörda landet eller till det berörda området genom sin blotta närvaro där löper en verklig risk att utsättas för det hot som avses i den bestämmelsen?

Om den andra frågan ska besvaras jakande:

3. Ska det i detta sammanhang tillämpas en glidande skala där det görs skillnad mellan olika möjliga nivåer av urskillningslöst våld och tillhörande grad av individuella omständigheter? Vilka personliga och individuella omständigheter kan i så fall ha betydelse för den beslutande myndighetens och den nationella domstolens bedömning?

Om den första frågan ska besvaras jakande

4. Är förutsättningarna i artikel 15 i direktiv 2011/95 uppfyllda om en sökande som befinner sig i en situation med en lägre grad av urskillningslöst våld än i ovannämnda exceptionella situation, och vederbörande kan visa att detta våld specifikt är riktat mot honom eller henne (bland annat) på grund av omständigheter hänförliga till hans eller hennes personliga situation, enbart beviljas status som subsidiärt skyddsbehövande med stöd av artikel 15 a eller b i direktiv 2011/95?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 337, 2011, s. 9).

⁽²⁾ ECtHR, 17 juli 2008, CE:ECHR:2008:0717JUDO02590407.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam (Nederländerna) den 24 november 2020 – E.K. mot Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Mål C-624/20)

(2021/C 128/09)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam

Parter i det nationella målet

Klagande: E.K.

Motpart: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Tolkningsfrågor

1. Har medlemsstaterna befogenhet att fastställa huruvida uppehållsrätt med stöd av artikel 20 FEUF till sin natur är av tillfällig karaktär eller ska detta fastställas i enlighet med unionsrätten?
2. För det fall en unionsrättslig tolkning ska tillämpas, finns det vid tillämpningen av direktiv 2003/109/EG⁽¹⁾ i så fall någon skillnad mellan olika former av den uppehållsrätt på grund av ett beroendeförhållande som tillkommer tredjelandsmedborgare med stöd av unionsrätten, däribland en sådan uppehållsrätt på grund av ett beroendeförhållande som beviljas en familjemedlem till en unionsmedborgare med stöd av direktiv 2004/38/EG och uppehållsrätt med stöd av artikel 20 FEUF?

3. Är uppehållsrätten med stöd artikel 20 FEUF, vilken till sin natur bygger på att det föreligger ett beroendeförhållande mellan tredjelandsmedborgaren och unionsmedborgaren och således är begränsad i tiden, av tillfällig karaktär?
4. Om uppehållsrätt med stöd artikel 20 FEUF är av tillfällig karaktär, ska artikel 3.2 e i direktivet i så fall tolkas så, att den utgör hinder för nationella bestämmelser som endast utesluter möjligheten att beviljas ställning som varaktigt bosatt i den mening som avses i direktivet i samband med nationella uppehållstillstånd?

(¹) Rådets direktiv av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning (EUT L 16, 2004, s. 44).

Överklagande ingett den 23 november 2020 av Arkadiusz Kaminski av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 23 september 2020 i mål T-677/19, Polfarmex mot EUIPO – Kaminski

(Mål C-626/20 P)

(2021/C 128/10)

Rättegångsspråk: engleska

Parter

Klagande: Arkadiusz Kaminski (ombud: E. Pijewska, M. Mazurek, W. Trybowski, radcowie prawni)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, Polfarmex S.A

Domstolen (prövningstillståndsavdelningen) har den 28 januari 2021 beslutat att inte meddela prövningstillstånd och att Arkadiusz Kaminski ska bära sina rättegångskostnader.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Amsterdam (Nederländerna) den 7 december 2020 – Europeisk arresteringsorder mot X; övrig part i förfarandet: Openbaar Ministerie

(Mål C-665/20)

(2021/C 128/11)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Amsterdam

Parter i det nationella målet

Klagande: Openbaar Ministerie

Motpart: x

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 4.5 i rambeslut 2002/584/RIF (¹) tolkas så, att om en medlemsstat väljer att införliva denna bestämmelse med nationell rätt måste den verkställande rättsliga myndigheten föfoga över ett visst utrymme för skönsmässig bedömning vid fastställandet av huruvida verkställighet av den europeiska arresteringsordern ska vägras?
2. Ska begreppet "samma gärning" i artikel 4.5 i rambeslut 2002/584/RIF tolkas på samma sätt som samma begrepp i artikel 3.2 i rambeslut 2002/584/RIF, och om så inte är fallet hur ska begreppet i den förstnämnda bestämmelsen tolkas?

3. Ska villkoret i artikel 4.5 i rambeslut 2002/584/RIF att "straffet, ... avtjänats ... eller inte längre kan verkställas enligt lagstiftningen i det land där domen har meddelats" tolkas så, att detta omfattar en situation där den eftersökte i en lagkraftätagande dom har dömts till ett fängelsestraff för samma gärning varav en del av straffet avtjänats i det land där domen meddelades och resten av straffet eftergavs av en icke-rättslig myndighet i det landet, inom ramen för en allmän benådningsåtgärd som även gäller för personer som dömts för grova brott, såsom den eftersökte, och som inte grundas på rationella straffrättsliga överväganden?

(¹) Rådets rambeslut av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och om överlämnande mellan medlemsstaterna (EGT L 190, 2002, s 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour constitutionnelle (Belgien) den 10 december 2020 – Airbnb Ireland UC mot Région de Bruxelles-Capitale

(Mål C-674/20)

(2021/C 128/12)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour constitutionnelle

Parter i det nationella målet

Klagande: Airbnb Ireland UC

Motpart: Région de Bruxelles-Capitale

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 1.5 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden (¹) tolkas så, att en nationell bestämmelse som medför skyldighet för leverantörer av en förmedlingstjänst som, genom en elektronisk plattform, har till syfte att förmedla kontakter mellan potentiella hyresgäster och professionella eller icke-professionella uthyrare som erbjuder kortvarig inkvartering, att på skriftlig begäran av skattemyndigheten lämna "operatörens uppgifter och adressen till logianläggningen för turister, liksom det antal övernattningar och boenden som erbjudits under det gångna året" i syfte att identifiera skattskyldiga avseende en regional skatt på logianläggningar för turister och deras beskattningsbara inkomst, omfattas av området "beskattning" och därmed ska anses utesluten från detta direktivs tillämpningsområde?
- 2) Om den första tolkningsfrågan besvaras jakande: Ska artiklarna 1–3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (²) tolkas så, att detta direktiv är tillämpligt på en sådan nationell bestämmelse som den som beskrivs i den första tolkningsfrågan? Ska, i förekommande fall, artikel 56 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt tolkas så, att den är tillämplig på en sådan bestämmelse?
- 3) Ska artikel 15.2 i direktiv 2000/31/EG tolkas så, att den är tillämplig på en sådan nationell bestämmelse som den som beskrivs i den första tolkningsfrågan och tillåter en sådan bestämmelse?

(¹) EGT L 178, 2000, s. 1.

(²) EUT L 376, 2006, s. 36.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Grondwettelijk Hof (Belgien) den 21 december 2020 –
Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Layers, CD, JU mot Vlaamse Regering**

(Mål C-694/20)

(2021/C 128/13)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Grondwettelijk Hof

Parter i det nationella målet

Sökande: Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Layers, CD, JU

Motpart: Vlaamse Regering

Tolkningsfråga

Åsidosätter artikel 1.2 i rådets direktiv (EU) 2018/822 ⁽¹⁾ av den 25 maj 2018 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning som rör rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang rätten till en rättvis rättegång i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och rätten till respekt för privatlivet i artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, genom att det i den nyaartikel 8a.5 i rådets direktiv 2011/16/EU ⁽²⁾ av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG föreskrivs att om en medlemsstat vidtar nödvändiga åtgärder för att ge förmedlare rätt till ett undantag från skyldigheten att lämna uppgifter om ett rapporteringspliktigt gränsöverskridande arrangemang om rapporteringsskyldigheten skulle strida mot de yrkesmässiga privilegierna enligt den nationella lagstiftningen i den medlemsstaten, ska denna medlemsstat kräva att förmedlarna utan dröjsmål underrättar eventuella andra förmedlare eller, om ingen sådan förmedlare finns, berörda skattebetalare om deras rapporteringsskyldighet, eftersom denna skyldighet får till följd att en advokat som uppträder som förmedlare förpliktas att dela uppgifter som denne har fått kännedom om under utövandet av sin yrkesverksamhet – nämligen att försvara eller företräda sin klient inför domstol och tillhandahålla juridisk rådgivning, även utanför en rättstvist – med andra förmedlare som inte är klienter till advokaten?

⁽¹⁾ EUT 2018, L 139, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2011, L 64, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 23 december
2020 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid mot C och B**

(Mål C-704/20)

(2021/C 128/14)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i det nationella målet

Klagande: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Motparter: C och B

Tolkningsfrågor

Innebär unionsrätten, närmare bestämt artikel 15 i direktiv 2008/115/EG (EUT L 348, 2008, s. 98) och artikel 9 i direktiv 2013/33/EU (EUT L 180, 2013, s. 96), jämförda med artikel 6 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (EUT C 303, 2007, s. 1), en skyldighet för en nationell domstol att ex officio fastställa huruvida samtliga villkor för förvarstagande av en utlänning är uppfyllda, inbegripet de villkor vars uppfyllande utlänningen inte har bestritt, trots att vederbörande haft möjlighet att göra detta?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Köln (Tyskland) den 24 december 2020 –
GJ mot Ryanair DAC**

(Mål C-712/20)

(2021/C 128/15)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Köln

Parter i det nationella målet

Klagande: GJ

Motpart: Ryanair DAC

Tolkningsfråga

Utgör en strejk bland ett lufttrafikföretags egen personal, vilken genomförs på uppmaning av en fackförening, en extraordinär omständighet, i den mening som avses i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Centrale Raad van Beroep (Nederländerna) den
24 december 2020 – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank, Y mot X, Raad van bestuur
van de Sociale verzekeringsbank**

(Mål C-713/20)

(2021/C 128/16)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Centrale Raad van Beroep

Parter i det nationella målet

Klagande: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank, Y

Motpart: X, Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 11.3 a i [förordning (EG) nr 883/2004] ⁽¹⁾ tolkas så, att en arbetstagare som är bosatt i en medlemsstat och arbetar i en annan medlemsstat på grundval av ett avtal om personaluthyrning, enligt vilket anställningen upphör så snart uthyrningen upphör och därefter återupptas igen, under de mellanliggande perioderna fortsätter att omfattas av den sistnämnda medlemsstatens lagstiftning så länge arbetstagaren inte tillfälligt har avbrutit arbetet i fråga?
2. Vilka faktorer är relevanta för att i sådana fall bedöma huruvida det rör sig om ett tillfälligt avbrytande av verksamheten?
3. Efter hur lång tid ska en arbetstagare som inte längre omfattas av ett avtalsmässigt anställningsförhållande tillfälligt antas ha avbrutit sin verksamhet i anställningsstaten, i avsaknad av konkreta bevis för motsatsen?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 2004, s. 1)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 29 december 2020 –
Konkursförfarande avseende Galapagos S.A., där de ytterligare deltagarna i rättegången är
konkursförvaltaren DE, Galapagos BidCo. S.a.r.l., Hauck Aufhäuser Fund Services S.A. och Prime
Capital S.A.**

(Mål C-723/20)

(2021/C 128/17)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Rättegångsdeltagare i det nationella målet

Gäldenär: Galapagos S.A.

Ytterligare deltagare i rättegången: DE, konkursförvaltare för Galapagos S.A., Galapagos BidCo. S.a.r.l., Hauck Aufhäuser Fund Services S.A., Prime Capital S.A.

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 av den 20 maj 2015 om insolvensförfaranden ⁽¹⁾ tolkas på så sätt att ett gäldenärsbolag vars stadgeenliga säte finns i en medlemsstat inte ska anses ha sina huvudsakliga intressen i en andra medlemsstat där bolagets huvudkontor är beläget, vilket framgår av uppgifter som är objektiva och fastställbara för tredje man, om gäldenärsbolaget – under sådana omständigheter som föreligger i det nationella målet – flyttade huvudkontoret från en tredje medlemsstat till den andra medlemsstaten, samtidigt som en ansökan om inledande av ett huvudinsolvensförfarande avseende bolagets tillgångar lämnades in i den tredje medlemsstaten, och det ännu inte fattats något beslut om denna ansökan?
2. Om fråga 1 besvaras nekande: Ska artikel 3.1 i förordning (EU) 2015/848 tolkas på så sätt
 - a) att domstolarna i den medlemsstat där gäldenärens huvudsakliga intressen fanns vid tidpunkten då en ansökan om att ett insolvensförfarande ska inledas lämnades in behåller sin internationella behörighet att besluta om inledande av detta förfarande, om gäldenären flyttar platsen för sina huvudsakliga intressen till en annan medlemsstats territorium efter det att ansökan lämnades in, men innan beslut om att inleda ett insolvensförfarande har fattats, och

- b) att denna fortsatta internationella behörighet för domstolarna i en medlemsstat utesluter behörighet för domstolarna i en annan medlemsstat att fatta beslut om ytterligare ansökningar om att inleda ett insolvensförfarande som har lämnats in till en domstol i denna andra medlemsstat efter det att gäldenären har flyttat platsen för sina huvudsakliga intressen till den medlemsstaten?

(¹) EUT L 141, 2015, s. 19.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Judecătoria Miercurea Ciuc (Rumänien) den 4 januari 2021 – Pricoforest SRL mot Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier (ISCTR)

(Mål C-13/21)

(2021/C 128/18)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Judecătoria Miercurea Ciuc

Parter i det nationella målet

Klagande: Pricoforest SRL

Motpart: Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier (ISCTR)

Tolkningsfrågor

1. Ska begreppet "en radie av högst 100 km" i artikel 13.1 b i förordning nr 561/2006 (¹) tolkas så, att en rät linje som dras på kartan från den plats där företaget är beläget till destinationen ska understiga 100 km eller att den sträcka som fordonet faktiskt har tillryggalagt ska understiga 100 km?
2. Ska bestämmelserna i artikel 13.1 b i förordning nr 561/2006 tolkas så, att utförandet av sådana transporter som föreskrivs i nämnda bestämmelse, varav vissa sker inom en radie av 100 km från den plats där företaget är beläget och andra överskrider denna radie, under en period på en månad, i ett sammanhang där den situation som avses i artikel 13.1 b i förordning nr 561/2006 undantas från tillämpningen av den aktuella förordningen genom en nationell bestämmelse, förutsätter att samtliga aktuella transporter undantas från tillämpningen av förordningen, eller endast transporter som har utförts [utan] att överskrida en radie av 100 km eller inget av dessa?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 av den 15 mars 2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet och om ändring av rådets förordningar (EEG) nr 3821/85 och (EG) nr 2135/98 samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3820/85 (EUT L 102, 2006, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof (Österrike) den 12 januari 2021 – Uniqa Versicherungen AG mot VU

(Mål C-18/21)

(2021/C 128/19)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: Uniqa Versicherungen AG

Motpart: VU

Tolkningsfråga

Ska artiklarna 20 och 26 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande ⁽¹⁾ tolkas så, att dessa bestämmelser utgör hinder för att den frist på 30 dagar som föreskrivs i artikel 16.2 i denna förordning för att bestrida ett europeiskt betalningsföreläggande avbryts genom 1 § stycke 1 i Bundesgesetz betreffend Begleitmaßnahmen zu COVID-19 in der Justiz (den österrikiska federala lagen om kompletterande åtgärder i samband med covid-19 inom rättsväsendet), enligt vilken i civilmål alla processuella frister som börjar löpa på grund av händelser efter den 21 mars 2020 eller som ännu inte hade löpt ut före detta datum avbryts till utgången av den 30 april 2020 och börjar löpa på nytt den 1 maj 2020?

⁽¹⁾ EUT L 399, 2006, s. 1

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Den Haag zittingplaats Haarlem (Nederländerna) den 13 januari 2021 – I, S mot Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Mål C-19/21)

(2021/C 128/20)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Den Haag zittingplaats Haarlem

Parter i det nationella målet

Klagande: I, S

Motpart: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 27 i Dublinförordningen, ⁽¹⁾ i förekommande fall jämförd med artikel 47 i stadgan, tolkas så, att den anmodade medlemsstaten är skyldig att ge en sökande som vistas i den anmodande medlemsstaten och önskar överföring i enlighet med artikel 8 (respektive artiklarna 9 eller 10) i förordningen, respektive en familjemedlem till sökanden i den mening som avses i artiklarna 8, 9 eller 10 i förordningen, tillgång till ett effektivt rättsmedel inför domstol mot ett beslut om avslag på framställan om övertagande?
- 2) För det fall den första frågan ska besvaras nekande och rätten till ett effektivt rättsmedel inte kan grundas på artikel 27 i Dublinförordningen, ska artikel 47 i stadgan – jämförd med den grundläggande rätten till familjens enhet och barnets bästa (vilken anges i artiklarna 8–10 och skäl 19 i förordningen – tolkas så, att den anmodade medlemsstaten är skyldig att ge en sökande som vistas i den anmodande medlemsstaten och önskar överföring i enlighet med artiklarna 8–10 i förordningen, respektive en familjemedlem till sökanden i den mening som avses i artiklarna 8–10 i förordningen, tillgång till ett effektivt rättsmedel inför domstol mot ett beslut om avslag på framställan om övertagande?
- 3) För det fall fråga 1 eller fråga 2 (andra delen) ska besvaras jakande, på vilket sätt och av vilken medlemsstat ska den anmodade medlemsstatens avslagsbeslut och rätten till ett rättsmedel mot detta meddelas sökanden, respektive dennes familjemedlem?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (EUT L 180, 2013, s. 31).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Gericht Erster Instanz Eupen (Belgien) den 14 januari 2021 – IO mot regionen Vallonien

(Mål C-23/21)

(2021/C 128/21)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Gericht Erster Instanz Eupen

Parter i det nationella målet

Klagande: IO

Motpart: regionen Vallonien

Tolkningsfrågor

- 1) Ska nationell lagstiftning enligt vilken, såsom den tillämpas av regionen Vallonien, en tjänstebil registrerad i utlandet som ställs en företagsledare (eller egenföretagare) bosatt i Belgien till förfogande av ett företag (oberoende av om det har status som juridisk person) som är etablerat i en annan EU-medlemsstat, endast får användas utan förnyad registrering av fordonet om företagsledaren (eller egenföretagaren) i fordonet för med sig ett intyg från företaget (oberoende av om det har status som juridisk person) eller ett uppdragsintyg (det vill säga ett intyg i den mening som avses i artikel 3.2 led 2 i den kungliga förordningen av den 20 juli 2001), anses strida mot de relevanta unionsbestämmelserna, i synnerhet mot artikel 49 (etableringsfrihet) och artikel 56 (frihet att tillhandahålla tjänster) i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF)?
- 2) Ska villkoret att en tjänstebil registrerad i utlandet som ställs en delägare och företagsledare bosatt i Belgien till förfogande, enbart får användas om vederbörande uppbär lön eller inkomst från företaget, anses vara förenligt med de relevanta unionsbestämmelserna, i synnerhet med artikel 49 FEUF (etableringsfrihet) och artikel 56 FEUF (frihet att tillhandahålla tjänster)?
- 3) Kan sådan nationell lagstiftning, såsom den beskrivs ovan och som genomförts av regionen Vallonien, motiveras av krav avseende allmän säkerhet eller av andra skyddsåtgärder, och är efterlevnaden av den nationella lagstiftningen – som tolkas så, att såväl ett uppdragsintyg som ett intyg på att fordonet har ställts till förfogande ska medföras i fordonet – nödvändig för att uppnå det eftersträvade målet, eller hade målet kunnat uppnås på ett annat, mindre ingripande, sätt och med färre formkrav?

Begäran om förhandsavgörande framställd av College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederländerna) den 22 januari 2021 – Sense Visuele Communicatie en Handel vof (som även bedriver verksamhet under namnet De Scharrelderij) mot Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Mål C-36/21)

(2021/C 128/22)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Parter i det nationella målet

Klagande: Sense Visuele Communicatie en Handel vof (tevens handelend onder de naam De Scharrelderij)

Motpart: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Tolkningsfråga

Utgör unionsrätten hinder för att med stöd av principen om skydd för berättigade förväntningar i nationell rätt bedöma huruvida en nationell förvaltningsmyndighet har väckt förväntningar i strid med en unionsbestämmelse, och enligt nationell rätt således har handlat rättsstridigt genom att inte ersätta den skada som den enskilde har lidit till följd av detta, om den enskilde inte med framgång kan åberopa den unionsrättsliga principen om skydd för berättigade förväntningar på grund av att det rör sig om en tydlig unionsbestämmelse?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgerichts Ravensburg (Tyskland) den 22 januari 2021 – VK mot BMW Bank GmbH

(Mål C-38/21)

(2021/C 128/23)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Ravensburg

Parter i det nationella målet

Klagande: VK

Motpart: BMW Bank GmbH

Tolkningsfrågor

1. Beträffande laglighetspresumtionen enligt artikel 247 6 § stycke 2 tredje meningen och 12 § stycke 1 tredje meningen i Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuch (lagen om införande av den tyska civilagen) (nedan kallad EGBGB):

- a) Är artikel 247 6 § stycke 2 tredje meningen och artikel 247 12 § stycke 1 tredje meningen EGBGB oförenliga med artiklarna 10.2 led p och 14.1 i direktiv 2008/48/EG⁽¹⁾ i den mån de förklarar att avtalsvillkor som strider mot bestämmelserna i artikel 10.2 led p i direktiv 2008/48/EG uppfyller de krav som ställs i artikel 247 6 § stycke 2 första och andra meningen EGBGB och de krav som ställs i artikel 247 12 § stycke 1 andra meningen led 2 b EGBGB?

Om denna fråga besvaras jakande:

- b) Följer det av unionsrätten, särskilt artiklarna 10.2 led p och 14.1 i direktiv 2008/48/EG, att artikel 247 6 § stycke 2 tredje meningen och artikel 247 12 § stycke 1 tredje meningen EGBGB inte är tillämpliga i den mån de förklarar att avtalsvillkor som strider mot bestämmelserna i artikel 10.2 led p i direktiv 2008/48/EG uppfyller de krav som ställs i artikel 247 6 § stycke 2 första och andra meningen EGBGB och de krav som ställs i artikel 247 12 § stycke 1 andra meningen led 2 b EGBGB?

Om fråga 1 b inte besvaras jakande:

2. Beträffande de obligatoriska uppgifterna enligt artikel 10.2 i direktiv 2008/48/EG:

- a) Ska artikel 10.2 led p i direktiv 2008/48/EG tolkas på så sätt att angivelsen av det upplupna räntebeloppet per dag i kreditavtalet måste beräknas utifrån den kreditränta som anges i avtalet?

- b) Ska artikel 10.2 led 1 i direktiv 2008/48/EG tolkas på så sätt att den dröjsmålsränta som gäller när kreditavtalet ingås ska meddelas som ett absolut tal i kreditavtalet, och att åtminstone den gällande referensräntan (i det nu aktuella fallet basräntesatsen enligt 247 § i Bürgerliches Gesetzbuch (BGB) (den tyska civillagen)) utifrån vilken den gällande dröjsmålsräntesatsen ska beräknas genom ett tillägg (i det nu aktuella fallet av fem procentenheter enligt 288 § stycke 1 andra meningen BGB), ska anges som ett absolut tal, och ska konsumenten dessutom informeras om referensräntan (basräntesatsen) och dess rörliga karaktär?
- c) Ska artikel 10.2 led t i direktiv 2008/48/EG tolkas på så sätt att de väsentliga formella kraven för att få tillgång till en mekanism för klagomål och prövning utanför domstol ska anges i kreditavtalet?

Om någon av de ovanstående frågorna 2 a–c besvaras jakande:

- d) Ska artikel 14.1 andra meningen led b i direktiv 2008/48/EG tolkas på så sätt att ångerfristen endast börjar löpa när fullständig och korrekt information enligt artikel 10.2 i direktiv 2008/48/EG har lämnats?

Om denna fråga besvaras nekande:

- e) Vilka är de avgörande kriterierna för att ångerfristen ska börja löpa trots att ofullständig eller felaktig information har lämnats?

Om de ovanstående frågorna 1 a och/eller någon av frågorna 2 a–c besvaras jakande:

3. Beträffande förverkande av ångerrätten enligt artikel 14.1 första meningen i direktiv 2008/48/EG:

- a) Kan ångerrätten enligt artikel 14.1 första meningen i direktiv 2008/48/EG förverkas?

Om denna fråga besvaras jakande:

- b) Innebär förverkandet en tidsbegränsning av ångerrätten som ska regleras i ett parlamentariskt beslut?

Om denna fråga besvaras nekande:

- c) Är ett villkor för att rätten förverkas i subjektivt hänseende att konsumenten kände till att ångerrätten fortfarande gällde eller åtminstone bar ansvaret för sin okunskap genom grov oaktsamhet?

Om denna fråga besvaras nekande:

- d) Utgör kreditgivarens möjlighet att i efterhand lämna informationen enligt artikel 14.1 andra meningen led b i direktiv 2008/48/EG till kredittagaren, och därmed låta ångerfristen börja löpa, hinder för att tillämpa reglerna om förverkande i god tro?

Om denna fråga besvaras nekande:

- e) Är detta förenligt med de etablerade principer i internationell rätt som de tyska domstolarna är bundna av enligt den tyska grundlagen?

Om denna fråga besvaras jakande:

- f) Hur ska den tyska rättslämparen lösa en konflikt mellan bindande bestämmelser i internationell rätt och EU-domstolens föreskrifter?

4. Beträffande en konsuments utövande av ångerrätten enligt artikel 14.1 första meningen i direktiv 2008/48/EG på ett sätt som utgör rättsmissbruk:

a) Kan utövandet av ångerrätten enligt artikel 14.1 första meningen i direktiv 2008/48/EG utgöra rättsmissbruk?

Om denna fråga besvaras jakande:

b) Utgör ett fastställande av att ångerrätten utövats på ett sätt som utgör rättsmissbruk en begränsning av ångerrätten som ska regleras i ett parlamentariskt beslut?

Om denna fråga besvaras nekande:

c) Är ett villkor för att fastställa att ångerrätten utövats på ett sätt som utgör rättsmissbruk i subjektivt hänseende att konsumenten kände till att ångerrätten fortfarande gällde eller åtminstone bar ansvaret för sin okunskap genom grov oaktsamhet?

Om denna fråga besvaras nekande:

d) Utgör kreditgivarens möjlighet att i efterhand lämna informationen enligt artikel 14.1 andra meningen led b i direktiv 2008/48/EG till kredittagaren, och därmed låta ångerfristen börja löpa, hinder för att fastställa att ångerrätten utövats på ett sätt som strider mot god tro och således utgör rättsmissbruk?

Om denna fråga besvaras nekande:

e) Är detta förenligt med de etablerade principer i internationell rätt som de tyska domstolarna är bundna av enligt den tyska grundlagen?

Om denna fråga besvaras jakande:

f) Hur ska den tyska rättstillämparen lösa en konflikt mellan bindande bestämmelser i internationell rätt och EU-domstolens föreskrifter?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EUT L 133, 2008, s. 66).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch
(Nederländerna) den 26 januari 2021 – X mot Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**

(Mål C-39/21)

(2021/C 128/24)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Parter i det nationella målet

Klagande: X

Motpart: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Tolkningsfrågor

- 1) Får medlemsstaterna – med beaktande av artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, jämförd med artiklarna 6 och 53 i stadgan och mot bakgrund av artikel 15.2 b i direktiv 2008/115 ⁽¹⁾, artikel 9.3 i direktiv 2013/33 ⁽²⁾ och artikel 28.4 i förordning nr 604/2013 ⁽³⁾ – utforma sitt förfarande för att väcka talan vid domstol mot en myndighets beslut att ta en utlänning i förvar så, att det är förbjudet för en nationell domstol att ex officio pröva och bedöma alla aspekter av förvarsbeslutets lagenlighet, och om det ex officio slås fast att förvarsbeslutet är rättsstridigt förordna att det rättsstridiga förvaret omedelbart ska upphöra och att utlänningen omedelbart ska släppas fri? Om Europeiska unionens domstol anser att en sådan nationell lagstiftning är oförenlig med unionsrätten, är den nationella domstolen, om utlänningen har ansökt om att släppas fri, i så fall alltid skyldig att ex officio aktivt och ingående pröva och bedöma alla relevanta fakta och omständigheter beträffande förvarsbeslutets lagenlighet?
- 2) Ska fråga I – med beaktande av artikel 24.2 i stadgan, jämförd med artikel 3.9 i direktiv 2008/115, artikel 21 i direktiv 2013/33 och artikel 6 i förordning nr 604/2013 – besvaras annorlunda om den person som myndigheterna har tagit i förvar är minderårig?
- 3) Följer det av rätten till ett effektivt rättsmedel – såsom denna rätt garanteras i artikel 47 i stadgan, jämförd med artiklarna 6 och 53 i stadgan och mot bakgrund av artikel 15.2 b i direktiv 2008/115, artikel 9.3 i direktiv 2013/33 och artikel 28.4 i förordning nr 604/2013 – att en nationell domstol, i varje instans där utlänningen har begärt att förvaret ska upphöra och vederbörande släppas fri, är skyldig att låta varje beslut rörande en sådan begäran åtföljas av en bärkraftig motivering i sak, om rättsmedlet i övrigt har utformats på det sätt som är fallet i Nederländerna? Om EU-domstolen anser att en nationell domstolspraxis som möjliggör för en domstol i andra och således högsta instans att meddela ett avgörande utan en motivering i sak är oförenlig med unionsrätten, mot bakgrund av på vilket sätt detta rättsmedel i övrigt har utformats i denna medlemsstat, innebär detta i så fall att en sådan befogenhet för en domstol som i andra och således högsta instans avgör asylmål och reguljära utlänningsmål också måste anses vara oförenlig med unionsrätten mot bakgrund av utlänningens utsatta position, utlänningsrättsliga förfarandens stora betydelse och konstaterandet att dessa förfaranden till skillnad från alla andra administrativa förfaranden ger utlänningen lika små processuella rättsskyddsgarantier som förvarsförfarandet? Ska, med beaktande av artikel 24.2 i stadgan, dessa frågor besvaras annorlunda om den utlänning som väcker talan mot ett utlänningsrättsligt myndighetsbeslut är minderårig?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 2008, s. 98).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU av den 26 juni 2013 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd (omarbetning) (EUT L 180, 2013, s. 96).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (EUT L 180, 2013, s. 31).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Ustavno sodišče Republike Slovenije (Slovenien) den 28 januari 2021 – Banka Slovenije mot Državni zbor Republike Slovenije

(Mål C-45/21)

(2021/C 128/25)

Rättegångsspråk: slovenska

Hänskjutande domstol

Ustavno sodišče Republike Slovenije

Parter i det nationella målet

Kärande/Sökande/Klagande: Banka Slovenije

Svarande/Motpart: Državni zbor Republike Slovenije

Tolkningsfrågor

- a) Ska artikel 123 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 21 i protokoll nr 4 tolkas så, att de utgör hinder för att en nationell centralbank som är medlem av Europeiska centralbankssystemet har ett skadeståndsansvar, som ska tillgodoses med egna medel, gentemot tidigare innehavare av annullerade finansiella instrument, vilka centralbanken beslutade att annullera vid utövandet av sin lagstadgade befogenhet att vidta extraordinära åtgärder av allmänintresse för att förebygga hot mot stabiliteten i det finansiella systemet, för det fallet att det i samband med efterföljande domstolsförfaranden framgår att principen om att ingen innehavare av finansiella instrument vid annulleringen [av finansiella instrument] ska försättas i ett sämre läge, på grund av en extraordinär åtgärd, jämfört med om åtgärden inte hade kommit till stånd, samtidigt som den nationella centralbanken i detta sammanhang är ansvarig för 1) skada som skulle ha kunnat förhindras utifrån de sakförhållanden och omständigheter som förelåg vid tidpunkten för centralbankens beslut och som centralbanken kände till eller borde ha känt till, och för 2) skada som är en följd av uppträdandet hos personer som på uppdrag av centralbanken har utövat bankens befogenheter men som i det sammanhanget, med beaktande av de sakförhållanden och omständigheter som de kände till eller borde ha känt till i enlighet med sina befogenheter, inte har handlat med den omsorg som kan förväntas av en kunnig och medveten person?
- b) Ska artikel 123 FEUF och artikel 21 i protokoll nr 4 tolkas så, att de utgör hinder för att en nationell centralbank som är medlem i Europeiska centralbankssystemet med egna medel betalar ut en särskild ekonomisk ersättning till en del av de tidigare innehavarna av annullerade finansiella instrument (utifrån ett kriterium om förmögenhetsförhållande) för annulleringen [av finansiella instrument] enligt centralbankens beslut vid utövandet av den egna lagstadgade befogenheten att vidta extraordinära åtgärder av allmänintresse i syfte att förebygga hot mot stabiliteten i det finansiella systemet, när det enda kravet för att vara berättigad till ersättning i ett sådant sammanhang är att det finansiella instrumentet har annullerats, oavsett om principen om att ingen innehavare av ett finansiellt instrument ska försättas i ett sämre läge på grund av en extraordinär åtgärd jämfört med om åtgärden inte hade vidtagits har åsidosatts?
- c) Ska artikel 130 FEUF och artikel 7 i protokoll nr 4 om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken tolkas så, att de utgör hinder för att en nationell centralbank förpliktas att betala ersättning för skada som är en följd av utövandet av dess lagstadgade befogenheter med ett sådant belopp att det kan inverka på centralbankens förmåga att fullgöra sina uppgifter på ett verkkningsfullt sätt? Har de lagstadgade villkoren för det ovan angivna skadeståndsansvaret betydelse när det i detta avseende gäller att fastställa huruvida principen om den nationella centralbankens finansiella oberoende har åsidosatts?
- d) Ska artiklarna 53–62 i direktiv 2013/36/EU⁽¹⁾ eller artiklarna 44–52 i direktiv 2006/48/EG,⁽²⁾ som avser skydd för förtrolig information som erhållits eller uppkommit vid tillsyn av banker, tolkas så, att dessa båda direktiv även avser skydd för förtrolig information som erhållits eller uppkommit vid genomförandet av åtgärder avsedda att rädda banker i syfte att säkerställa stabiliteten i det finansiella systemet, då risker för bankernas solvens och likviditet inte kunnat undanröjas med sedvanliga tillsynsåtgärder och dessa åtgärder betraktas som rekonstruktionsåtgärder i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG av den 4 april 2001 om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut⁽³⁾?
- e) För det fall att fråga d besvaras jakande, ska artiklarna 53–62 i direktiv 2013/36/UE eller artiklarna 44–52 i direktiv 2006/48/EG, som avser skydd för förtrolig information som erhållits eller uppkommit vid tillsyn tolkas så, med avseende på det skydd som direktiven ger, att direktiv 2013/36/EU, som är nyare, är relevant även när det gäller förtrolig information som erhållits eller uppkommit då direktiv 2006/48/EG var i kraft om denna information lämnas ut efter det att direktiv 2013/36/EU trätt i kraft?

- f) För det fall att fråga d besvaras jakande, ska artikel 53.1 första stycket i direktiv 2013/36/EU (och artikel 44.1 första stycket i direktiv 2006/48/EG, beroende på svaret på föregående fråga), tolkas så, att begreppet förtrolig information, för vilken gäller tystnadsplikt, inte inbegriper information som en centralbank förfogar över i egenskap av tillsynsmyndighet och som blivit offentlig en viss tid efter det att den uppkom, eller information för vilken tystnadsplikt skulle kunna gälla men vilken är fem år eller äldre och därför, i och med den tid som förflutit, i princip betraktas som historiskt information och därmed inte längre är förtrolig? Är frågan om sekretess ska upprätthållas för historisk information som är fem år eller äldre beroende av huruvida sekretess kan motiveras av andra skäl än affärsförhållandena för de banker som varit föremål för tillsyn eller för andra företag?
- g) För det fall att fråga d besvaras jakande, ska artikel 53.1 tredje stycket i direktiv 2013/36/EU (och artikel 44.1 tredje stycket i direktiv 2006/48/EG, beroende på svaret på fråga d), tolkas så, att det är tillåtet att lämna ut konfidentiella handlingar, som inte rör tredje parter som deltagit i försök att rädda kreditinstitut och som är rättsligt relevanta för domstolens avgörande i den civilrättsliga prövningen av en skadeståndstalan mot det behöriga tillsynsorganet, automatiskt, innan något domstolsförfarande har inletts, till alla som har talerätt och till deras ombud, utan att det inrättats ett särskilt förfarande för att pröva huruvida det är berättigat att lämna ut varje enskild handling till varje enskild berättigad person och utan att det görs någon intresseavvägning i varje enskilt fall, till och med när det rör sig om information om kreditinstitut som inte hotas av konkurs eller tvångslikvidation utan som i stället erhöll statligt stöd i det förfarande där finansiella instrument annullerades för aktieägare och innehavare av efterställda fordringar i kreditinstitutet?
- h) För det fall att fråga d besvaras jakande, ska artikel 53.1 andra stycket i direktiv 2013/36/EU (och artikel 44.1 andra stycket i direktiv 2006/48/EG, beroende på svaret på fråga e) tolkas så, att det är tillåtet att på internet, på ett allmänt tillgängligt sätt, offentliggöra konfidentiella handlingar eller sammanfattningar av sådana handlingar som inte rör tredje parter som deltagit i försök att rädda ett kreditinstitut och som är rättsligt relevanta för domstolens avgörande i den civilrättsliga prövningen av en skadeståndstalan mot det behöriga tillsynsorganet, om det rör sig om information om kreditinstitut som inte hotas av konkurs eller tvångslikvidation utan som i stället erhöll statligt stöd i det förfarande där finansiella instrument annullerades för aktieägare och innehavare av efterställda fordringar i kreditinstitutet, om det föreskrivs att all förtrolig information ska döljas vid offentliggörandet på internet?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 2013, s. 338).

(²) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning) (EUT L 177, 2006, s. 1).

(³) EGT L 125, 2001, s. 15.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tallinna Halduskohus (Estland) den 28 januari 2021 –
Aktsiaselts M.V.WOOL mot ja Toiduamet**

(Mål C-51/21)

(2021/C 128/26)

Rättegångsspråk: estniska

Hänskjutande domstol

Tallinna Halduskohus

Parter i det nationella målet

Klagande: Aktsiaselts M. V.WOOL

Motpart: Põllumajandus- ja Toiduamet (tidigare Veterinaar- ja Toiduamet)

Tolkningsfrågor

- 1) Ska det andra mikrobiologiska kriteriet enligt artikel 3.1 och punkt 1.2 i tabellen i bilaga I, kapitel 1 i förordning nr 2073/2005⁽¹⁾, "kan inte påvisas i 25 g", mot bakgrund av denna förordning och skyddet för folkhälsan samt de mål som eftersträvas med förordning nr 178/2002⁽²⁾ och förordning nr 882/2004⁽³⁾ tolkas på så sätt att det mikrobiologiska kriteriet "kan inte påvisas i 25 g" under alla omständigheter ska tillämpas även för produkter som släppts ut på marknaden under hållbarhetstiden om livsmedelsföretagaren inte på ett tillfredsställande sätt kunnat styrka för den behöriga myndigheten att ätfärdiga livsmedel där tillväxten av *L. monocytogenes* gynnas, andra än de i kategorin avsedda för spädbarn och för speciella medicinska ändamål, inte kommer att överskrida gränsen på 100 cfu/g under hållbarhetstiden?
- 2) Om fråga 1 besvaras nekande: Ska det andra mikrobiologiska kriteriet enligt artikel 3.1 och punkt 1.2 i tabellen i bilaga I, kapitel 1 i förordning nr 2073/2005, "kan inte påvisas i 25 g", mot bakgrund av denna förordning och skyddet för folkhälsan samt de mål som eftersträvas med förordning nr 178/2002 och förordning nr 882/2004 tolkas på så sätt att – oberoende av huruvida livsmedelsföretagaren på ett tillfredsställande sätt kunnat styrka för den behöriga myndigheten att livsmedlet inte kommer att överskrida gränsen på 100 cfu/g under hållbarhetstiden – två alternativa mikrobiologiska kriterier ska tillämpas för detta livsmedel, nämligen 1. kriteriet "kan inte påvisas i 25 g" så länge livsmedlet är under livsmedelsföretagarens kontroll, och 2. kriteriet "100 cfu/g" när livsmedlet lämnat livsmedelsföretagarens kontroll?

(¹) Kommissionens förordning (EG) nr 2073/2005 av den 15 november 2005 om mikrobiologiska kriterier för livsmedel (EUT L 388, 2005, s. 1).

(²) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, 2002, s. 1).

(³) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (EUT L 165, 2004, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av cour d'appel de Liège (Belgien) den 28 januari 2021 – Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL mot État belge – SPF Finances

(Mål C-52/21)

(2021/C 128/27)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Liège

Parter i det nationella målet

Klagande: Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL

Motpart: État belge – SPF Finances

Tolkningsfrågor

Ska artikel 56 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt tolkas så, att den utgör hinder för nationella bestämmelser eller nationell praxis enligt vilka bolag som är etablerade i en första medlemsstat och som köper tjänster av bolag som är etablerade i en andra medlemsstat, för att undvika att behöva betala en bolagsskatt som motsvarar 100 procent eller 50 procent av de belopp som de senare bolagen fakturerat, är skyldiga att upprätta och tillsända skattemyndigheten blanketter och sammanställningar avseende dessa kostnader, medan de, om de köper tjänster av bolag som är etablerade i den första medlemsstaten, inte åläggs en sådan skyldighet för att undvika påförande av sådan skatt?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel de Liège (Belgien) den 28 januari 2021 –
Pharma Santé – Réseau Solidaris SCRL mot État belge – SPF Finances**

(Mål C-53/21)

(2021/C 128/28)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Liège

Parter i det nationella målet

Klagande: Pharma Santé – Réseau Solidaris SCRL

Motpart: État belge – SPF Finances

Tolkningsfråga

Ska artikel 56 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt tolkas så, att den utgör hinder för nationella bestämmelser eller nationell praxis enligt vilka bolag som är etablerade i en första medlemsstat och som köper tjänster av bolag som är etablerade i en andra medlemsstat, för att undvika att behöva betala en bolagsskatt som motsvarar 100 procent eller 50 procent av de belopp som de senare bolagen fakturerat, är skyldiga att upprätta och tillsända skattemyndigheten blanketter och sammanställningar avseende dessa kostnader, medan de, om de köper tjänster av bolag som är etablerade i den första medlemsstaten, inte åläggs en sådan skyldighet för att undvika påförande av sådan skatt?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den
28 januari 2021 – Direktor na Agentsia "Mitnitsi" mot IMPERIAL TOBACCO BULGARIA EOOD**

(Mål C-55/21)

(2021/C 128/29)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Varhoven administrativen sad

Parter i det nationella målet

Klagande: Direktor na Agentsia "Mitnitsi"

Motpart: IMPERIAL TOBACCO BULGARIA EOOD

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 11 i rådets direktiv 2008/118/EG⁽¹⁾ av den 16 december 2008 och artikel 17.1 b i rådets direktiv 2011/64/EU⁽²⁾ av den 21 juni 2011 tolkas på så sätt att de medför en skyldighet för medlemsstaterna att anta bestämmelser om återbetalning av punktskatt, inklusive på tobaksvaror som frisläppts för konsumtion och förstörts under tullmyndighetens tillsyn?
- 2) Om den första frågan besvaras jakande: Kan berörda personer åberopa den direkta effekten av direktivbestämmelser och unionsrättsliga principer om en medlemsstat inte har uppfyllt sin skyldighet att anta sådana bestämmelser?

- 3) Om de två första frågorna besvaras jakande: Ger ovannämnda bestämmelsers direkta effekt under de faktiska omständigheterna i det aktuella målet en rätt att få den erlagda punktskatten återbetalad enbart på begäran av en berörd person och utan att några ytterligare formföreskrifter behöver iakttas?

(¹) Rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG (EUT L 9, 2009, s. 12).

(²) Rådets direktiv 2011/64/EU av den 21 juni 2011 om strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror (EUT L 176, 2011, s. 24).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės (Litauen) den 29 januari 2021 – "ARVI" ir ko UAB mot Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Mål C-56/21)

(2021/C 128/30)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės

Parter i det nationella målet

Klagande: UAB "ARVI" ir ko

Motpart: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Tolkningsfrågor

- 1) Är en nationell lagstiftning, enligt vilken en person som är registrerad för mervärdesskatt kan ha rätt att välja att ta ut mervärdesskatt med avseende på fast egendom som är undantagen från mervärdesskatt endast om egendomen överläts till en beskattningsbar person som är registrerad för mervärdesskatt vid tidpunkten för genomförandet av transaktionen, förenlig med tolkningen av artiklarna 135 och 137 i direktivet (¹) samt med principerna om skatteneutralitet och effektivitet?
- 2) Om svaret på den första frågan är jakande, är en tolkning av bestämmelserna i nationell rätt, enligt vilken leverantören av fast egendom ska justera avdraget för den mervärdesskatt som togs ut vid förvärvet av den fasta egendom som överläts, när leverantören har valt att ta ut mervärdesskatt vid leveransen av den fasta egendomen och en sådan valmöjlighet inte är möjlig enligt de nationella kraven på grund av ett enda villkor, nämligen på grund av att förvärvaren inte är registrerad för mervärdesskatt, förenlig med direktivets bestämmelser om leverantörens rätt att dra av mervärdesskatt och om justering av avdraget samt med principerna om skatteneutralitet och effektivitet?
- 3) Är en administrativ praxis, enligt vilken leverantören av fast egendom, under sådana omständigheter som de som är aktuella i det nationella målet, är skyldig att justera avdraget för ingående mervärdesskatt på förvärvet/produktionen av den fasta egendomen, eftersom transaktionen för försäljning av denna egendom anses vara en leverans av fast egendom som är undantagen från mervärdesskatt på grund av att det inte föreligger någon rätt att välja att ta ut mervärdesskatt (på grund av att förvärvaren inte har ett registreringsnummer för mervärdesskatt vid tidpunkten för genomförandet av transaktionen), även om förvärvaren av den fasta egendomen vid tidpunkten för genomförandet av transaktionen hade ansökt om registrering för mervärdesskatt, och registrerades för mervärdesskatt en månad efter genomförandet av transaktionen, förenlig med direktivets bestämmelser om leverantörens rätt att dra av mervärdesskatt och om justering av avdraget samt med principen om mervärdesskattens neutralitet? Är det i ett sådant fall viktigt att avgöra huruvida förvärvaren av den fasta egendomen som registrerades för mervärdesskatt efter transaktionen verkligen använde den egendom som förvärvades i mervärdesskattepliktig verksamhet och att det inte finns några bevis på bedrägeri eller missbruk?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour administrative d'appel de Versailles (Frankrike)
den 2 februari 2021 – JP mot Ministre de la Transition écologique, Premier ministre**

(Mål C-61/21)

(2021/C 128/31)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour administrative d'appel de Versailles

Parter i det nationella målet

Klagande: JP

Motparter: Ministre de la Transition écologique, Premier ministre

Tolkningsfrågor

- 1) Ska de tillämpliga unionsrättsliga regler som följer av artiklarna 13.1 och 23.1 i [Europaparlamentets och rådets] direktiv 2008/50/EG av den 21 maj 2008 om luftkvalitet och renare luft i Europa ⁽¹⁾ tolkas så, att de ger upphov till en rätt för enskilda, när en medlemsstat i Europeiska unionen har gjort sig skyldig till ett tillräckligt klart åsidosättande av de skyldigheter som följer av dessa bestämmelser, att av den aktuella medlemsstaten få ersättning för skador som påverkar deras hälsa och som har ett direkt och säkert orsakssamband med den försämrade luftkvaliteten?
- 2) Om det antas att ovannämnda bestämmelser faktiskt kan ge upphov till en sådan rätt till ersättning för hälsoskador, vilka villkor ställs det då för att denna rätt ska uppstå, med hänsyn till bland annat det datum då det ska bedömas huruvida det föreligger ett åsidosättande som kan tillskrivas den aktuella medlemsstaten?

⁽¹⁾ (EUT L 152, 2008, s. 1).

Överklagande ingett den 2 februari 2021 av SGL Carbon SE av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen i ökad sammansättning) meddelade den 16 december 2020 i mål T-639/18, SGL Carbon SE mot kommissionen

(Mål C-65/21 P)

(2021/C 128/32)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: SGL Carbon SE (ombud: P. Sellar, advocaat, K. Van Maldegem, avocat, M. Grunchard, avocate)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Konungariket Spanien och Europeiska kemikaliemyndigheten

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
- återförvisa målet till tribunalen för prövning i sak, och
- låta frågan om rättegångskostnader anstå.

Grunder och huvudargument

Första grunden: Det utgjorde ett rättsligt fel när tribunalens drog slutsatsen att klagandens argument att kommissionen gjorde ett uppenbart fel inte nödvändigtvis även betyder att kommissionen åsidosatt sin omsorgsskyldighet.

Andra grunden: Tribunalen gjorde ett rättsligt fel när den fann att punkt 4.1.3.5.5 i bilaga I till förordning nr 1272/2008 ⁽¹⁾ inte var tillräckligt juridiskt tydlig och lade detta till grund för att underkänna klagandens faktiska rättsliga argument.

Tredje grunden: Tribunalen kunde inte stödja sig på slutsatsen att det tillämpliga regelverket var komplext för att ursäkta kommissionen underlåtenhet att beakta att högttemperatursbeck inte är lösligt. Tribunalen kom i själva verket fram till motsatt slutsats i ett tidigare, relaterat mål (mål T-689/13 DEP, Bilbain de Alquitranes SA m.fl. mot kommissionen). Utan någon förklaring till att den nu kommit fram till motsatsen är tribunalens motivering otillräcklig och motstridig.

Fjärde grunden: Tribunalen tillämpade felaktigt det ordinarie testet för tillbörlig omsorg. När tribunalen fann att kommissionen agerat som vilken annan ordinarie, tillbörligt omsorgsfull förvaltningsmyndighet hade gjort, utgick den från ett oriktigt och olämpligt jämförelseobjekt för att bedöma om kommissionen visat en ordinarie tillbörlig omsorg.

Femte grunden: Tribunalens motivering är otillräcklig och motstridig såtillvida att den fann – utan att ange någon bevisning och enbart genom att stödja sig på generaladvokatens förslag till avgörande – att kommissionen kan ha haft svårigheter att rätta sin uppenbart oriktiga bedömning och därmed antydde att kommissionens tillvägagångssätt var ursäktligt.

Sjätte grunden: Det utgjorde felaktig rättstillämpning när tribunalen fann att kommissionens fel var ursäktligt med hänvisning till försiktighetsprincipen, eftersom det är fast rättspraxis att den principen inte kan åberopas vid klassificering av ett ämne.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 (EUT L 353, 2008, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 3 februari 2021 – Iveco Orecchia SpA mot APAM Esercizio SpA

(Mål C-68/21)

(2021/C 128/33)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i det nationella målet

Klagande: Iveco Orecchia SpA

Motpart: APAM Esercizio SpA

Tolkningsfrågor

- 1) [Ä]r det förenligt med unionsrätten – i synnerhet med bestämmelserna i direktiv 2007/46/EG ⁽¹⁾ (artiklarna 10, 19 och 28 i nämnda direktiv) samt principerna om likabehandling, opartiskhet, fri konkurrens och god förvaltningssed – att det, särskilt vad gäller tillhandahållandet, genom offentlig upphandling, av ersättningskomponenter till bussar avsedda för kollektivtrafik, är tillåtet för den upphandlande myndigheten att godta ersättningskomponenter som är avsedda för ett visst fordon, vilka har framställts av en annan tillverkare än fordonstillverkaren, och som således inte har godkänts tillsammans med fordonet, och som hör till en av de typer av komponenter som avses i de tekniska bestämmelserna i bilaga IV till ovannämnda direktiv (förteckning över krav i samband med EG-typgodkännande av fordon) och anbudet inte åtföljs av något godkännandeintyg eller någon underrättelse om det faktiska godkännandet och således på grundval av antagandet att ett godkännande inte krävs, då det tycks vara tillräckligt med enbart en försäkran från anbudsgivaren om att produkten är likvärdig med det godkända originalet?

- 2) [Ä]r det förenligt med unionsrätten – i synnerhet med artikel 3 punkt 27 i direktiv 2007/46/EG – att det, i samband med tillhandahållandet, genom offentlig upphandling, av ersättningskomponenter till bussar avsedda för kollektivtrafik, är tillåtet för den enskilde anbudsgivaren att själv påstå sig vara "tillverkare" av en viss ersättningskomponent som inte utgör original och som är avsedd för ett visst fordon, särskilt när den hör till en av de typer av komponenter som avses i de tekniska bestämmelserna i bilaga IV (förteckning över krav i samband med EG-typgodkännande av fordon) till direktiv 2007/46/EG, eller ska nämnda anbudsgivare istället styrka – för varje ersättningskomponent som därigenom erbjuds och för att intyga att produkten motsvarar de tekniska specifikationerna för upphandlingen – att vederbörande är den som inför godkännandemyndigheten ansvarar för samtliga led i typgodkännande- eller tillståndsförfarandet samt för produktionsöverensstämmelsen och den tillhörande kvalitetsnivån och för att direkt genomföra åtminstone några etapper av tillverkningen av den komponent som omfattas av kravet på godkännande, och, om så är fallet, vilken bevisning ska läggas fram för att styrka detta?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon (ramdirektiv) (EUT L 263, 2007, s. 1)

Talan väckt den 3 februari 2021 – Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland

(Mål C-70/21)

(2021/C 128/34)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Kostantinidis, M. Noll-Ehlers)

Svarande: Republiken Grekland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

A) fastställa att Republiken Grekland

- har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 13 i jämförd med bilaga XI till direktiv 2008/50/EG (¹), genom att systematiskt och kontinuerligt överskrida gränsvärdena för PM₁₀-koncentrationer, vad avser det dagliga gränsvärdet i området/tätbebyggelsen EL0004 i Thessaloniki, som gällt sedan 2005,
- har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 23.1 i direktiv 2008/50 (i kombination med bilaga XV, avsnitt A till det direktivet) – i synnerhet skyldigheten i artikel 23.1 andra stycket i det direktivet – att vidta lämpliga åtgärder så att perioden av överskridande blir så kort som möjligt, genom att inte, före den 11 juli 2010, ha vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att gränsvärdena för PM₁₀ i området/tätbebyggelsen EL0004 i Thessaloniki följs,

B) förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Med den första grunden för överklagandet betonar kommissionen att direktiv 2008/50 om luftkvalitet och renare luft i Europa kräver att medlemsstaterna begränsar befolkningens exponering för luftburna mikropartiklar (PM₁₀). Kommissionen gör gällande att Republiken Grekland, sedan år 2005, när det blev obligatoriskt att se till att de dagliga och årliga PM₁₀-gränsvärdena följdes (inledningsvis enligt artikel 5.1 i direktiv 1999/30/EEG, och därefter enligt artikel 13 i direktiv 2008/50), på grundval av de årliga luftkvalitetsrapporter som den har lämnat in, kontinuerligt har underlåtit att säkerställa att de dagliga gränsvärdena i tätbebyggelsen EL0004 i Thessaloniki inte överskrids.

Med den andra grunden för överklagandet påpekar kommissionen att artikel 23.1 andra stycket i direktiv 2008/50 ålägger medlemsstaterna en klar och omedelbar skyldighet att, i händelse av att gränsvärdena överskrids, upprätta planer som föreskriver lämpliga åtgärder så att perioden för överskridande blir så kort som möjligt. Kommissionen gör gällande att Republiken Grekland, i strid med artikel 23.1 i direktiv 2008/50, inte har utarbetat en lämplig luftkvalitetsplan för Thessalonikis tätbebyggelse EL0004.

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG av den 21 maj 2008 om luftkvalitet och renare luft i Europa (EUT L 152, 2008, s. 1).

Överklagande ingett den 3 februari 2021 av Química del Nalón SA, tidigare Industrial Química del Nalón SA av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 16 december 2020 i mål T-635/18, Industrial Química del Nalón SA mot kommissionen

(Mål C-73/21 P)

(2021/C 128/35)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Química del Nalón SA, tidigare Industrial Química del Nalón SA (ombud: P. Sellar, advocaat, K. Van Maldegem, avocat, och M. Grunchar, avocate)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Konungariket Spanien och Europeiska kemikaliemyndigheten

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
- återförvisa målet till tribunalen för ny prövning, och
- besluta att frågan om rättegångskostnader ska anstå.

Grunder och huvudargument

Första grunden: Klaganden gör gällande att tribunalens bedömning, att klagandens argument att kommissionen hade gjort ett uppenbart fel inte nödvändigtvis implicit inbegrep argumentet att kommissionen hade åsidosatt sin aktsamhetsplikt, utgör felaktig rättstillämpning.

Andra grunden: Klaganden gör gällande att tribunalen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning, när den grundade sig på en påstådd brist på rättslig tydlighet vad gäller punkt 4.1.3.5.5 i bilaga I till förordning nr 1272/2008 (¹) för att avfärda det rättsliga argument som klaganden faktiskt anförde.

Tredje grunden: Klaganden gör gällande att tribunalen inte kunde grunda sig på bedömningen att regelverket var komplicerat för att ursäktas kommissionens underlåtenhet att beakta högttemperatursbeckas låga löslighet. Tribunalen hade faktiskt dragit den motsatta motsatsen i tidigare konnexa mål (mål T-689/13 DEP, Bilbaína de Alquitranes SA m. fl./Europeiska kommissionen). Eftersom tribunalen inte lämnat någon förklaring till varför den kommit till motsatt slutsats, är dess motivering bristfällig och motstridig.

Fjärde grunden: Klaganden gör gällande att tribunalen tillämpade det normala testet avseende tillbörlig aktsamhet på ett felaktigt sätt. När den fann att kommissionen hade agerat på samma sätt som varje annan tillbörligt aktsam myndighet skulle ha gjort, använde den en felaktig och olämplig referenspunkt för att bedöma om kommissionen visat tillbörlig aktsamhet och agerat normalt.

Femte grunden: Klaganden gör gällande att tribunalens motivering är bristfällig och motstridig, i den mån som tribunalen drog slutsatsen, utan att hänvisa till någon bevisning och på grundval av enbart generaladvokatens förslag till avgörande, att det kunde ha varit svårt för kommissionen att korrigera sitt uppenbara bedömningsfel, vilket antyder att kommissionens tillvägagångssätt kan ursäktas.

Sjätte grunden: Klaganden gör gällande att tribunalen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den drog slutsatsen att kommissionens fel kunde ursäktas med hänvisning till försiktighetsprincipen, eftersom det följer av fast rättspraxis att den principen inte kan åberopas vid klassificering av ett ämne.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 (EUT L 353, 2008, s. 1).

Överklagande ingett den 4 februari 2021 av Deza a.s av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 16 december 2020 i mål T-638/18, Deza a.s. mot kommissionen

(Mål C-74/21 P)

(2021/C 128/36)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Deza a.s. (ombud: P. Sellar, advocaat, K. Van Maldegem, avocat, M. Grunchard, avocate)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Konungariket Spanien och Europeiska kemikaliemyndigheten

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
- återförvisa målet till tribunalen för ny prövning, och
- besluta att frågan om rättegångskostnader ska anstå.

Grunder och huvudargument

Första grunden: Klaganden gör gällande att tribunalens bedömning, att klagandens argument att kommissionen hade gjort ett uppenbart fel inte nödvändigtvis implicit inbegrep argumentet att kommissionen hade åsidosatt sin aktsamhetsplikt, utgör felaktig rättstillämpning.

Andra grunden: Klaganden gör gällande att tribunalen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning, när den grundade sig på en påstådd brist på rättslig tydlighet vad gäller punkt 4.1.3.5.5 i bilaga I till förordning nr 1272/2008 (¹) för att avfärda det rättsliga argument som klaganden faktiskt anförde.

Tredje grunden: Klaganden gör gällande att tribunalen inte kunde grunda sig på bedömningen att regelverket var komplicerat för att ursäkta kommissionens underlåtenhet att beakta högttemperatursbecks låga löslighet. Tribunalen hade faktiskt dragit den motsatta motsatsen i tidigare konnexa mål (mål T-689/13 DEP, Bilbaína de Alquitranes SA m. fl./Europeiska kommissionen). Eftersom tribunalen inte lämnat någon förklaring till varför den kommit till motsatt slutsats, är dess motivering bristfällig och motstridig.

Fjärde grunden: Klaganden gör gällande att tribunalen tillämpade det normala testet avseende tillbörlig aktsamhet på ett felaktigt sätt. När den fann att kommissionen hade agerat på samma sätt som varje annan tillbörligt aktsam myndighet skulle ha gjort, använde den en felaktig och olämplig referenspunkt för att bedöma om kommissionen visat tillbörlig aktsamhet och agerat normalt.

Femte grunden: Klaganden gör gällande att tribunalens motivering är bristfällig och motstridig, i den mån som tribunalen drog slutsatsen, utan att hänvisa till någon bevisning och på grundval av enbart generaladvokatens förslag till avgörande, att det kunde ha varit svårt för kommissionen att korrigera sitt uppenbara bedömningsfel, vilket antyder att kommissionens tillvägagångssätt kan ursäktas.

Sjätte grunden: Klaganden gör gällande att tribunalen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den drog slutsatsen att kommissionens fel kunde ursäktas med hänvisning till försiktighetsprincipen, eftersom det följer av fast rättspraxis att den principen inte kan åberopas vid klassificering av ett ämne.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 (EUT L 353, 2008, s. 1).

Överklagande ingett den 3 februari 2021 av Bilbaína de Alquitranes, SA av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 16 december 2020 i mål T-645/18, Bilbaína de Alquitranes SA mot kommissionen

(Mål C-75/21 P)

(2021/C 128/37)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Bilbaína de Alquitranes, SA (ombud: P. Sellar, advocaat, K. Van Maldegem, avocat, M. Grunchard, avocate)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Konungariket Spanien och Europeiska kemikaliemyndigheten

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
- återförvisa målet till tribunalen för ny prövning, och
- besluta att frågan om rättegångskostnader ska anstå.

Grunder och huvudargument

Den första grunden: Tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning genom att finna att klagandens argument att kommissionen gjorde ett uppenbart fel, inte med nödvändighet även innebar att det påstods att kommissionen hade åsidosatt sin omsorgsplikt.

Den andra grunden: Tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning genom att stödja sig på påståendet att punkt 4.1.3.5.5 i bilaga I till förordning nr 1272/2008 (¹) inte är tydlig i rättsligt hänseende för att finna att det rättsliga argument som faktiskt anfördes av klaganden inte kunde godtas.

Den tredje grunden: Det var felaktigt av tribunalen att stödja sig på att regelverket var invecklat för att rättfärdiga att kommissionen hade underlåtit att beakta att det inte fanns någon löslighet för klassificerat högtemperatursbeck (stenkolstjära). Tribunalen har faktiskt slagit fast motsatsen i ett tidigare liknande förfarande (mål T-689/13 DEP, , Bilbaina de Alquitranes SA m.fl. mot Europeiska kommissionen). Tribunalens resonemang är otillräckligt och motsägelsefullt, eftersom det inte ges någon förklaring till varför tribunalen i detta fall kom fram till den motsatta slutsatsen.

Fjärde grunden: Tribunalen tillämpade felaktigt det vanliga testet avseende vederbörlig omsorg. Tribunalen utgick från en felaktig och olämplig utgångspunkt för att bedöma huruvida kommissionen hade agerat med vederbörlig omsorg och på ett vanligt sätt, genom att finna att kommissionen agerade på samma sätt som en vanlig administrativ myndighet som agerar med vederbörlig omsorg skulle ha gjort.

Femte grunden: Tribunalens motivering är otillräcklig och motsägelsefull, i den mån tribunalen – utan att ange någon bevisning och genom att endast stödja sig på generaladvokatens förslag – fann att det är möjligt att kommissionen hade svårigheter att rätta sin uppenbart felaktiga bedömning. Tribunalen har därigenom föreslagit att kommissionens tillvägagångssätt kunde ursäktas.

Sjätte grunden: Tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning genom att finna att det fel som kommissionen gjort kunde ursäktas med hänsyn till försiktighetsprincipen, eftersom det följer av fast rättspraxis att den principen inte kan åberopas vid klassificeringen av ett ämne.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 (EUT 2008, L 353, s. 1).

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 10 februari 2021 – XC mot kommissionen

(Mål T-488/18) ⁽¹⁾

(Personalmål – Rekrytering – Allmänt uttagningsprov EPSO/AD/338/17 – Uttagningskommitténs beslut att inte godkänna sökanden till nästa steg – Principen om förbud mot diskriminering på grund av funktionsnedsättning – Tillgång till handlingar – Avslag på ansökan om tillgång till de frågor som ställts under ett prov – Sekretess för uttagningskommitténs arbete – Förordning (EG) nr 1049/2001 – Allmänt uttagningsprov EPSO/AD/356/18 – Reservlista – Talan om ogiltigförklaring – Avsaknad av intresse att få sin sak prövad – Avvisning – Ansvar)

(2021/C 128/38)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: XC (ombud: advokaten C. Bottino)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: advokaterna A. Spina et L. Vernier, biträdda av A. Dal Ferro)

Saken

i) Talan enligt artikel 270 FEUF om ogiltigförklaring av det beslut som meddelades av uttagningskommittén i det allmänna uttagningsprovet EPSO/AD/338/17 av den 4 december 2017 att inte godkänna sökanden till nästa steg i provet; ii) talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2018) 3969 av den 19 juni 2018 om tillgång till handlingar; iii) talan enligt artikel 270 FEUF om ogiltigförklaring av reservlistan avseendet det allmänna uttagningsprovet EPSO/AD/356/18 offentliggjord den 22 maj 2019; iv) talan enligt artikel 270 FEUF om ersättning för de olika skador som sökanden anser sig ha åsamkats.

Domslut

1) Talan ogillas.

2) XC ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 270, 12.08.2019.

Tribunalens dom av den 10 februari 2021 – Santini m.fl. mot parlamentet

(Förenade målen T-345/19, T-346/19, T-364/19–T-366/19, T-372/19–T-375/19 och T-385/19) ⁽¹⁾

(Institutionell rätt – Enhetlig stadga för Europaparlamentets ledamöter – Ledamöteri Europaparlamentet valda i italienska valkretsar – Ufficio di Presidenza della Camera dei deputatis (Deputerandekammarens presidium, Italien) antagande av beslut nr 14/2018 om pension – Ändring av pensionen för ledamöter i Italiens deputerandekammare – Europaparlamentets därmed sammanhängande ändring av pensionerna för vissa tidigare ledamöter i Europaparlamentet som valts i Italien – Befogenhet för rättsaktens upphovsman – Motiveringsskyldighet – Förvärvade rättigheter – Rättssäkerhet – Berättigade förväntningar – Äganderätt – Proportionalitet – Likabehandling – Utomobligatoriskt skadeståndsansvar – Tillräckligt klart åsidosättande av en rättsregel som ger enskilda rättigheter)

(2021/C 128/39)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Giacomo Santini m.fl. (Trento, Italien) och nio andra sökande vilkas namn återfinns i bilagan till domen (ombud: advokaten M. Paniz)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: S. Seyr och S. Alves)

Saken

Talan grundad dels på artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av parlamentets meddelanden av den 11 april 2019 och, med avseende på sökanden i mål T-375/19, av parlamentets meddelande av den 8 maj 2019 angående justeringen av deras pensioner till följd av ikraftträdandet den 1 januari 2019 av Ufficio di Presidenza della Camera dei deputatis beslut nr 14/2018, dels på artikel 268 FEUF med yrkande om ersättning av den skada som sökandena påstår sig ha lidit som en följd av dessa rättsakter.

Domslut

- 1) Talan i respektive mål ogillas.
- 2) Giacomo Santini och de övriga sökande som är angivna i bilagan ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europaparlamentets rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 263, 5.8.2019

Tribunalens dom av den 10 februari 2021 – Forte mot parlamentet

(Mål T-519/19) ⁽¹⁾

(Institutionell rätt – Enhetlig stadga för Europaparlamentets ledamöter – Ledamöter i Europaparlamentet som är valda i italienska valkretsar – Ufficio di Presidenza della Camera dei deputatis (Deputerandekammarens presidium, Italien) antagande av beslut nr 14/2018 om pensioner – Ändring av pensionerna för ledamöter i Italiens deputerandekammare – Europaparlamentets därmed förbundna ändring av pensionerna för vissa tidigare ledamöter i Europaparlamentet som valts i Italien – Befogenheten för rättsaktens upphovsman – Motiveringsskyldighet – Förvärvade rättigheter – Rättssäkerhet – Berättigade förväntningar – Äganderätt – Proportionalitet – Likabehandling)

(2021/C 128/40)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Mario Forte (Napoli, Italien) (ombud: advokaterna C. Forte och G. Forte)

Svarande: Europaparlamentet (ombud:: S. Seyr och S. Alves)

Saken

Talan grundad på artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av det meddelande som Europaparlamentet upprättat den 11 juni 2019 angående justeringen av sökandens pension till följd av ikraftträdandet den 1 januari 2019 av beslut nr 14/2018 från Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Deputeradekammarens presidium, Italien).

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Mario Forte ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europaparlamentets rättegångskostnader.

(¹) EUT C 305, 9.9.2019.

Tribunalens dom av den 10 februari 2021 – Sophia Group mot parlamentet

(Mål T-578/19) (¹)

(Offentlig upphandling av tjänster – Upphandlingsförfarande – Tillhandahållande av stödtjänster vid byggnader – Beslut att förkasta en anbudsgivares anbud – Kontraktet har tilldelats en annan anbudsgivare – Urvalskriterier – Tilldelningskriterier – Ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet – Användning av kvalitetsmärken och certifieringar vid utformningen av tilldelningskriterier – Motiveringskyldighet)

(2021/C 128/41)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Sophia Group (Saint-Josse-ten-Noode, Belgien) (ombud: Y Schneider och C.-H de la Vallée Poussin, advokater)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: L. Tapper Brandberg och B. Simon)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av parlamentets beslut av den 30 juli 2019 om att tilldela del 1 i kontraktet avseende "tillhandahållande av tjänster i HelpDesk-byggnaderna" (anbudsörfarande 06A0010/2019/M011) till en annan anbudsgivare.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Sophia Group ska ersätta rättegångskostnaderna, inklusive kostnaderna för det interimistiska förfarandet.

(¹) EUT C 363, 28.10.2019.

Tribunalens dom av den 10 februari 2021 – Herlyn och Beck mot EUIPO – Brillux (B.home)(Mål T-821/19) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket B.home – Det äldre internationella ordmärket B-Wohnen – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001))

(2021/C 128/42)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Sonja Herlyn (Grünwald, Tyskland) och Christian Beck (Grünwald) (ombud: advokaten H. Hofmann)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: M. Fischer)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Brillux GmbH & Co. KG (Münster, Tyskland) (ombud: advokaten R. Schiffer)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 24 september 2019 (ärende R 373/2019-5), angående ett invändningsförfarande mellan, å ena sidan, Brillux och, å andra sidan, Sonja Herlyn och Christian Beck.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Sonja Herlyn och Christian Beck ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 27, 27.1.2020.

Tribunalens dom av den 10 februari 2021 – El Corte Inglés mot EUIPO(Mål T-117/20) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket PANTHÉ – De äldre nationella ord- och figurmärkena PANTHER och det äldre EU-figurmärket P PANTHER – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling föreligger inte – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001) – Bevis på verkligt bruk av det äldre varumärket)

(2021/C 128/43)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: El Corte Inglés SA (Madrid, Spanien) (ombud: advokaten J. L. Rivas Zurdo)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: L. Rampini)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: MKR Design Srl (Milano, Italien) (ombud: advokaten G. Dragotti)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 5 december 2019 (ärende R 378/2019-5), angående ett invändningsförfarande mellan El Corte Inglés och MKR Design.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) El Corte Inglés, SA, ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 129, 20.4.2020.

Talan väckt den 29 december 2020 – Stockdale mot rådet m.fl.**(Mål T-776/20)**

(2021/C 128/44)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Robert Stockdale (Bristol, Förenade kungariket) (ombud: advokaten N. de Montigny)

Svarande: Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen, Europeiska utrikestjänsten, Europeiska unionens särskilda representant i Bosnien och Hercegovina

Yrkanden

– Sökanden yrkar att tribunalen ska

i första hand

- när det gäller beslutet om uppsägning, förklara det olagligt,
- när det gäller de rättigheter som följer av det privaträttsliga avtalet,
 - omklassificera avtalsförhållandet som ett anställningsavtal på obestämd tid,
 - fastställa att sökanden har utsatts för diskriminering med avseende på det skäl för uppsägning som angetts och därför ålägga svarandena att för psykisk skada utge ett belopp som i enlighet med rätt och billighet uppskattas till 10 000 euro,
 - fastställa att svarandena har åsidosatt sina avtalsenliga förpliktelser och särskilt skyldigheten att delge ett giltigt meddelande inom ramen för uppsägningen av ett avtal på obestämd tid,
 - fastställa att sökanden har utsatts för ojämlig och olaglig behandling och följaktligen ålägga svarandena att återinsätta honom i tjänst eller, i andra hand, att betala honom en ersättning som bedöms på grundval av förlusten av förmånen av genomförandet av arbetstagarens kontrakt om det hade genomförts till dess förutsedda slutdatum,
 - följaktligen förplikta svarandena att betala sökanden ersättning för oskälig uppsägning (*unfair dismissal*), som senare ska fastställas och tills vidare i enlighet med rätt och billighet uppskattas till 393 850,08 euro,
 - förplikta svarandena att betala ränta på ovannämnda belopp,
- när det gäller de andra rättigheterna, avseende diskriminerande behandling av sökanden i förhållande till andra tjänstemän i Europeiska unionen:
 - fastställa att sökanden borde ha rekryterats som tillfälligt anställd av en av de tre första svarandena och förklara att de tre första svarandena behandlade sökanden på ett diskriminerande sätt, utan objektiv motivering, när det gäller hans lön, hans pensionsrättigheter och relaterade förmåner samt garantin för efterföljande anställning,

- förplikta de tre första svarandena att ersätta sökanden för förlusten av lön, pension, ersättningar och förmåner till följd av de överträdelser av gemenskapsrätten som avses i denna ansökan,
- förplikta dem att betala ränta på dessa belopp,
- fastställa en tidsgräns för parterna för fastställande av den nämnda ersättningen, med beaktande av den lönegrad och den löneklass som den sökande borde ha anställts i, den genomsnittliga löneutvecklingen, utvecklingen av hans karriär, de ersättningar som han skulle ha fått enligt dessa avtal om tillfällig anställning samt jämföra resultatet av denna uträkning med den ersättning som faktiskt erhållits av sökanden, och
- förplikta svarandena att ersätta rättegångskostnaderna.

Alternativt:

- förplikta institutionerna att ersätta sökanden på grundval av utomobligatoriskt skadeståndsansvar till följd av underlåtenheten att respektera hans grundläggande rättigheter, med ett belopp som i enlighet med rätt och billighet uppskattas till 400 000 euro.

Grunder och huvudargument

Till stöd för talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Den första grunden avser svarandenas avtalsrättsliga och utomobligatoriska ansvar av följande skäl:

- åsidosättande av den materiella rätt som är tillämplig på sökandens avtal,
- diskriminering vid beslutet att säga upp sökanden på grund av hans nationalitet och skillnaden i behandling i samband med förfarandet för uppsägning i egenskap av brittisk medborgare inom Europeiska unionen, samt åsidosättande av rätten att yttra sig,
- missbruk av rättigheter vid den successiva användningen av tidsbegränsade avtal och åsidosättande av proportionalitetsprincipen samt åsidosättande av principen om likabehandling och icke-diskriminering,
- rättsosäkerhet och åsidosättande av rätten till god förvaltning, åsidosättande av den europeiska kodexen för god förvaltningsd och åsidosättande av rätten till fri rörlighet för arbetstagare.

2. Den andra grunden avser rättsstridighet avseende beslutet att säga upp sökanden. Denna grund är uppdelad i två delar.

- Första delgrunden avser åsidosättande av den lag som är tillämplig på hans anställningsavtal (kvalificering av avtalet, regler om uppsägning, ojämlig behandling jämfört med andra brittiska medborgare som arbetar för unionen, etc.). I andra hand hävdar sökanden att det är samma principer, som är inskrivna i europeiska rättsliga instrument, som ska tillämpas för att uppnå samma resultat.
- Andra delgrunden avser diskriminering mellan arbetstagare inom institutionerna, särskilt när det gäller de rättigheter som tillerkänns tillfälligt anställda (utebliven betalning av olika ersättningar, avgifter till pensionsfonden, ersättning för utgifter etc.).

3. Tredje grunden avser EU-institutionernas utomobligatoriska ansvar som åberopats från sökandens sida, för det fall sökandens yrkanden grundade på avtalsrättsligt ansvar skulle avvisas eller ogillas.

Talan väckt den 17 januari 2021 – VI mot kommissionen

(Mål T-20/21)

(2021/C 128/45)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Sökande:* VI (ombud: advokaterna G. Pandey, D. Rovetta och V. Villante)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som fattades den 7 oktober 2020 av Europeiska rekryteringsbyrån (EpsO), och delgavs sökanden den 7 oktober 2020, om avslag på det klagomål som sökanden gett in den 27 maj 2020, varigenom även sökandens krav på ersättning med 50 000 euro avslogs,
- ogiltigförklara det beslut som fattades den 27 februari 2020 av EpsO/uttagningskommittén om att inte vidta någon ändring till följd av sökandens begäran om omprövning av uttagningskommitténs beslut att inte låta henne gå vidare till nästa steg i uttagningsprovet,
- ogiltigförklara det beslut som fattades den 26 juni 2019 av EpsO/uttagningskommittén om att inte uppta sökanden i förteckningen över godkända sökande i uttagningsprovet EPSO/AD/363/18 (AD7) – Handläggare i tullfrågor,
- ogiltigförklara meddelandet om det allmänna uttagningsprovet EPSO/AD/363/18 – Handläggare (AD 7) – Handläggare i tullfrågor, som offentliggjordes den 11 oktober 2018, ⁽¹⁾ samt hela förteckningen över godkända sökande och de namn som upptagits i denna till följd av det ovannämnda uttagningsprovet,
- förplikta svaranden att utge ersättning med 70 000 euro för den skada som de ovannämnda olagliga besluten vållat,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Uppenbart oriktig bedömning av sökandens yrkeserfarenhet – Avsaknad av rättslig prövning av en begäran enligt artikel 90.1 i tjänsteföreskrifterna – Uttagningskommitténs missbruk av sitt utrymme för skönsmässig bedömning och åsidosättande av artikel 27 i tjänsteföreskrifterna genom ett uppenbart olämpligt val av den kommittémedlem som skulle intervjua sökanden – Bristfällig genomgång av sökandens svar på frågorna – Åsidosättande av skyldigheten att utföra en jämförande och objektiv bedömning av de sökande, och åsidosättande av principerna om likabehandling och lika möjligheter.
2. Andra grunden: Bristfällig genomgång av sökandens svar på de frågor som ställdes av en av medlemmarna av uttagningskommittén – Åsidosättande av punkt 1 i bilaga I och punkt 2 i bilaga II i meddelandet om uttagningsprov – Uppenbart oriktig bedömning av sökandens svar.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten och av artikel 296 FEUF.

4. Fjärde grunden: Obalans i uttagningskommitténs sammansättning under uttagningsprovets muntliga del – Avsaknad av tillräckliga samordningsåtgärder för att säkerställa en enhetlig och objektiv bedömning, lika möjligheter och likabehandling av sökandena.
5. Femte grunden: Åsidosättande av artiklarna 1, 2, 3 och 4 i 1958 års förordning nr 1⁽¹⁾ – Åsidosättande av artiklarna 1d och 28 i tjänsteföreskrifterna samt av artikel 1.1. f i bilaga III – Åsidosättande av principerna om likabehandling och icke-diskriminering.

⁽¹⁾ EUT C 368A, 2018, s. 1.

⁽²⁾ Förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT 17, 6.10.1958, s. 385), senast ändrad genom rådets förordning (EU) nr 517/2013 av den 13 maj 2013 om anpassning av vissa förordningar och beslut på områdena fri rörlighet för varor, fri rörlighet för personer, bolagsrätt, konkurrenspolitik, jordbruk, livsmedelssäkerhet, veterinära och fytosanitära frågor, transportpolitik, energi, beskattning, statistik, transeuropeiska nät, rättsväsende och grundläggande rättigheter, rättvisa, frihet och säkerhet, miljö, tullunion, yttre förbindelser, utrikes-, säkerhets- och försvarspolitik samt institutioner, med anledning av Republiken Kroatians anslutning (EUT L 158, 2013, s. 1).

Talan väckt den 14 januari 2021 – Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior mot kommissionen

(Mål T-22/21)

(2021/C 128/46)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior, SL (Madrid, Spanien) (ombud: advokaterna D. Luff och R. Sciaudone)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens skrivelse av den 4 november 2020 (Ref. Ares(2020)6365704) angående det beslut att ta i anspråk den ekonomiska säkerheten som fattats av det turkiska ministeriet för vetenskap, industri och teknik – GD för EU- och utrikes frågor – Direktoratet för EU:s ekonomiska program, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av omsorgsplikten, kraven på opartiskhet och jämlikhet i medel och artikel 78 i budgetförordningen.⁽¹⁾
 - Sökanden gör gällande att kommissionen inte kontrollerade de turkiska myndigheternas beslut att ta säkerheten i anspråk. Kommissionen bad i själva verket de turkiska myndigheterna att själva kontrollera beslutet. Detta agerande strider mot artikel 78 i budgetförordningen, jämförd med artiklarna 80–82 i den delegerade förordningen.⁽²⁾
2. Andra grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten.
 - Sökanden gör gällande att det angripna beslutet inte gav sökanden tillräcklig information för att kunna avgöra huruvida denna rättsakt är välgrundad eller om den är behäftad med en brist som gör att sökanden kan ifrågasätta dess lagenlighet vid unionsdomstolarna och som gör det möjligt för de sistnämnda att pröva denna lagenlighet.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av rätten att yttra sig innan beslut fattas.

- Sökanden gör gällande att den inte deltog i det administrativa förfarande som kommissionen genomförde för att besluta huruvida den skulle anmoda den europeiska delegationen i Ankara att attestera ianspråktagandet av säkerheten.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen.

- Klaganden gör gällande att kommissionen åsidosatt proportionalitetsprincipen genom att underlåta att göra en avvägning mellan den avtalsslutande myndighetens begäran och de utestående belopp som sökanden hade rätt till

5. Femte grunden: Kommissionen har gjort en uppenbart felaktig bedömning av villkoren för att ta säkerheten i anspråk.

- Klaganden gör gällande att det angripna beslutet innehåller en uppenbart felaktig bedömning av villkoren, vilka samtliga rör den påstådda överträdelsen av tjänsteavtalet, för att ta säkerheten i anspråk.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 2012, s. 1).

(²) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 av den 29 oktober 2012 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 362, 2012, s. 1).

Överklagande ingett den 21 januari 2021 – L'Oréal mot EUIPO – Debonair Trading Internacional (SO COUTURE)

(Mål T-30/21)

(2021/C 128/47)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: L'Oréal (Clichy, Frankrike) (ombud: advokaterna M. Treis och E. Strobel)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Debonair Trading Internacional Lda (Funchal, Portugal)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "SO COUTURE" – Registreringsansökan nr 12 194 015

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 3 november 2020 i ärende R 158/2016-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 i samband med helhetsbedömningen av huruvida det förelåg risk för förväxling.

Talan väckt den 21 januari 2021 – PZ mot kommissionen**(Mål T-49/21)**

(2021/C 128/48)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter***Sökande:* PZ (ombud: advokaterna S. Rodrigues och A. Champetier)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara bedömningsrapporten för perioden 1 januari 2019–31 december 2019, vilken delgavs sökanden den 19 februari 2020,
- liksom även, i den mån det behövs, ogiltigförklara beslutet av den 23 oktober 2020 (som sökanden delgavs den 30 oktober 2020) om avslag på sökandens klagomål av den 26 juni 2020, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Svaranden har gjort en uppenbart oriktig bedömning.
2. Andra grunden: Svaranden har åsidosatt motiveringsskyldigheten.
3. Tredje grunden: Sökandens rätt att yttra sig har åsidosatts.
4. Fjärde grunden: Bedömaren var inte oberoende.

Talan väckt den 25 januari 2021 – ClientEarth mot kommissionen**(Mål T-52/21)**

(2021/C 128/49)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter***Sökande:* ClientEarth AISBL (Bryssel, Belgien) (ombud: O. Brouwer, lawyer)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara svarandens underförstådda beslut av den 16 november 2020 genom vilket den nekade tillgång till vissa handlingar som begärts beträffande fiskerikontroll i enlighet med förordning nr 1049/2001⁽¹⁾ och förordning nr 1367/2006⁽²⁾,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en enda grund. Sökanden gör gällande att svaranden, genom att inte rikta något uttryckligt beslut till sökanden avseende sökandens ansökan om tillgång inom de frister som gäller för behandling av sådana bekräftande ansökningar som avses i artikel 8.1 och 8.2 i förordning nr 1049/2001, indirekt nekade sökanden tillgång i den mening som avses i artikel 8.3 i samma förordning. Sökanden påstår att detta underförstådda beslut att neka tillgång inte är motiverat och anför således att beslutet borde ogiltigförklaras på grund av kommissionens åsidosättande av motiveringsskyldigheten som följer av artikel 8.1 i förordning nr 1049/2001, artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 296 FEUF.

- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 2001, s. 43).
- (²) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 av den 6 september 2006 om tillämpning av bestämmelserna i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor på gemenskapens institutioner och organ (EUT L 264, 2006, s. 13).

Talan väckt den 5 februari 2021 – Mendes de Almeida mot rådet

(Mål T-75/21)

(2021/C 128/50)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Ana Carla Mendes de Almeida (Sobreda, Portugal) (ombud: advokaterna R. Leandro Vasconcelos och M. Marques de Carvalho)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets genomförandebeslut (EU) 2020/1117 av den 27 juli 2020 om utnämning av de europeiska åklagarna vid Europeiska åklagarmyndigheten, i den del det innebär att José Eduardo Moreira Alves d'Oliveira Guerra, som hade nominerats av Portugal, utnämns till europeisk åklagare vid Europeiska åklagarmyndigheten, som tillfälligt anställd, med inplacering i lönegrad AD 13, för en period på tre år som inte kan förnyas, från och med den 29 juli 2020, och
- förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av bestämmelser som är tillämpliga vid utnämning av europeiska åklagare och som garanterar principen om Europeiska åklagarmyndighetens oberoende. Sökanden åberopar att den portugisiska regeringens invändning – i den skrivelse som skickats till Europeiska unionens råd den 29 november 2019 – mot den i artikel 14.3 i förordning (EU) 2017/1939 nämnda urvalskommitténs rangordning av de av denna regering presenterade kandidaterna enligt vilken en annan kandidat än den som regeringen föredrog förordades, och rådets bifall till invändningen är oförenlig med strukturen i förfarandet för utnämning av europeiska åklagare. Denna struktur syftar till att säkerställa Europeiska åklagarmyndighetens och de europeiska åklagarnas oberoende. De europeiska åklagarnas legitimitet härrör från de unionsinstitutioner som deltar i utnämningens förfarandet, i synnerhet Europeiska unionens råd men även Europaparlamentet, och inte från de nationella regeringarnas deltagande. Den nämnda skrivelsen från den portugisiska regeringen och rådets bifall till invändningen i denna skrivelse undergräver allvarligt Europeiska åklagarmyndighetens och de europeiska åklagarnas oberoende och därmed trovärdighet.

2. Andra grunden: Uppenbart felaktig bedömning av förutsättningarna för beslutet. Sökanden gör särskilt gällande att skrivelsen av den 29 november 2019, från den portugisiska regeringen till rådet, innehöll två allvarliga fel, vilka nämnda regering för övrigt har medgett. Felen bestod i att den portugisiska regeringen på sex ställen omnämmt den kandidat som denna regering föredrog som "biträdande riksåklagaren José Guerra" och att det påstods att denne åklagare hade deltagit i utredningen och åtalet i en viktig rättegång rörande brott mot Europeiska unionens ekonomiska intressen. Den genom den angripna rättsakten utnämnda åklagaren var, och är, emellertid inte biträdande riksåklagare, och han har inte heller deltagit i utredningsskedet i nämnda rättegång. Det står klart att rådet i sitt beslut ansett att dessa två fel saknar betydelse. Det står emellertid även klart att rådet inte någonstans har påpekat dessa fel och rättat dem, trots att rådet godtog de övriga argument som den portugisiska regeringen anförde i sin skrivelse. Rådet påtalade i själva verket dessa fel först efter det att de aktuella omständigheterna blivit kända för allmänheten, vilket för övrigt orsakat betydande upprördhet hos allmänheten, både i Portugal och i Europa.
3. Tredje grunden: Maktmissbruk. Sökanden gör gällande att syftet med att ge Europeiska unionens råd befogenheter inom ramen för förfarandet för att välja ut och utnämna europeiska åklagare var att säkerställa myndighetens oberoende och att utnämna de nationella kandidater, vilkas oberoende inte kan ifrågasättas, som var mest kompetenta för tjänsten som Europeisk åklagare. Den portugisiska regeringens ingripande och rådets agerande syftade till att uppnå andra målsättningar än dem som angetts, eller ledde åtminstone till ett sådant resultat. Valet och efterföljande utnämning, genom den angripna rättsakten, av den portugisiska åklagaren bidrar inte med nödvändighet till att de nationella kandidater, vilkas oberoende inte kan ifrågasättas, som är mest kompetenta för tjänsten som Europeisk åklagare utnämns. Härigenom undergrävs uppnåendet av de syften som följer av de nämnda förordningarna och besluten samt de utnämnda åklagarnas legitimitet och myndighetens trovärdighet.

Talan väckt den 12 februari 2021 – Darment mot kommissionen

(Mål T-92/21)

(2021/C 128/51)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Darment Oy (Helsingfors, Finland) (ombud: advokaten C. Ginter)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara svarandens beslut att minska sökandens kvot för år 2021 för att släppa ut fluorkolväten på marknaden, som sökanden underrättades om genom svarandens F-Gas Portal System den 15 december 2020 och genom e-post av den 12 januari 2021, och
- förplikta svarande att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Svaranden åsidosatte artikel 266 FEUF genom att ålägga sökanden en påföljd, trots att tribunalen ogiltigförklarade svarandens beslut där denna fann att sökanden år 2017 överskred sin kvot för att släppa ut fluorkolväten på marknaden och ålade en påföljd för detta.

2. Andra grunden: Svaranden åsidosatte artikel 25.2 i förordning (EU) 517/2014 ⁽¹⁾ jämförd med artikel 42 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna genom att fortsatt ålägga sökanden påföljden.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 517/2014 av den 16 april 2014 om fluorerade växthusgaser och om upphävande av förordning (EG) nr 842/2006, Text av betydelse för EES (EUT L 150, 2014, s. 195).

Talan väckt den 19 februari 2021 – Boshab mot rådet

(Mål T-103/21)

(2021/C 128/52)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Évariste Boshab (Kinshasa, Demokratiska republiken Kongo) (ombud: advokaterna T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme och T. Payan)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (gusp) 2020/2033 av den 10 december 2020, i den mån det bibehåller sökandens namn i punkt 6 i bilagan till beslutet,
- ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) 2020/2021/EU av den 10 december 2020, i den mån den bibehåller sökandens namn i punkt 6 i bilaga I till förordningen,
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: åsidosättande av sökandens rätt till försvar. Sökanden åberopar flera fall av åsidosättande av rätten till försvar under det förfarande som ledde fram till att rådet antog och förlängde restriktiva åtgärder mot sökanden, och gör särskilt gällande, att hans rätt att yttra sig under acceptabla förutsättningar har åsidosatts.
2. Andra grunden: uppenbart oriktig bedömning, såtillvida att rådet vidhållit att sökanden var inblandad i handlingar som utgör allvarliga åsidosättanden av mänskliga rättigheter i Demokratiska republiken Kongo. Sökanden anför kritik mot det sammanhang i vilket omprövningen som föregick förlängningen av de restriktiva åtgärderna mot honom skedde och bestrider all inblandning i de omständigheter som låg till grund för att föra upp honom på förteckningen av personer som omfattas av rådets beslut 2010/788/Gusp av den 20 december 2010 om restriktiva åtgärder mot Demokratiska republiken Kongo och om upphävande av gemensam standpunkt 2008/369/Gusp EUT L 336, 2010, s. 60).

Talan väckt den 19 februari 2021 – Kande Mupompa mot rådet

(Mål T-104/21)

(2021/C 128/53)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Alex Kande Mupompa (Kinshasa, Demokratiska republiken Kongo) (ombud: advokaterna T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme och T. Payan)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2020/2033 av den 10 december 2020, till den del det slås fast att sökanden ska kvarstå som nr 7 i bilaga I till detta beslut
- ogiltigförklara rådets genomförandebeslut (EU) 2020/2021 av den 10 december 2020, i den del det slås fast att sökanden ska kvarstå som nr 7 i bilaga I till denna förordning,
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder som huvudsakligen är identiska med eller motsvarar de grunder som har åberopats i mål T-103/21, Boshab/rådet.

Talan väckt den 19 februari 2021 – Kanyama mot rådet

(Mål T-105/21)

(2021/C 128/54)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Célestin Kanyama (Kinshasa, Demokratiska republiken Kongo) (ombud: advokaterna T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme och T. Payan)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2020/2033 av den 10 december 2020 i den del rådet beslutat att sökandens namn ska stå kvar under punkt 4 i bilagan till detta beslut,
- ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) 2020/2021 av den 10 december 2020 i den del rådet beslutat att sökandens namn ska stå kvar under punkt 4 i bilagan till denna förordning, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder som i allt väsentligt är identiska med eller liknar de grunder som åberopats i mål T-103/21, Boshab/rådet.

Talan väckt den 19 februari 2021 – Kazembe Musonda mot rådet

(Mål T-106/21)

(2021/C 128/55)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Jean-Claude Kazembe Musonda (Lubumbashi, Demokratiska republiken Kongo) (ombud: advokaterna T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme och T. Payan)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2020/2033 av den 10 december 2020, till den del det slås fast att sökanden ska kvarstå som nr 8 i bilaga I till detta beslut,
- ogiltigförklara rådets genomförandebeslut (EU) 2020/2021 av den 10 december 2020, i den del det slås fast att sökanden ska kvarstå som nr 8 i bilaga I till denna förordning,
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder som huvudsakligen är identiska med eller motsvarar de grunder som har åberopats i mål T-103/21, Boshab/rådet.

Talan väckt den 19 februari 2021 – Amisi Kumba mot rådet**(Mål T-107/21)**

(2021/C 128/56)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Gabriel Amisi Kumba (Kinshasa, Demokratiska republiken Kongo) (ombud: advokaterna T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme och T. Payan)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2020/2033 av den 10 december 2020 i den del det innebär att sökandens namn bibehålls i avsnitt 2 i bilagan till det beslutet,
- ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) 2020/2021 av den 10 december 2020 i den del den innebär att sökandens namn bibehålls i avsnitt 2 i bilagan till den förordningen, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder vilka i allt väsentligt är identiska med, eller liknar, de grunder som åberopats i mål T-103/21, Boshab mot rådet.

Talan väckt den 19 februari 2021 – Ilunga Luyoyo mot rådet**(Mål T-108/21)**

(2021/C 128/57)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Ferdinand Ilunga Luyoyo (Kinshasa, Demokratiska republiken Kongo) (ombud: advokaterna T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme och T. Payan)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (GUSP) 2020/2033 av den 10 december 2020 i den del sökanden bibehålls på position 3 i bilagan till beslutet,
- ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (GUSP) 2020/2021 av den 10 december 2020 i den del sökanden bibehålls på position 3 i bilagan till förordningen, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder som väsentligen är identiska med eller liknar de som åberopats i målet T-103/21, Boshab/rådet.

Talan väckt den 19 februari 2021 – Mutondo mot rådet**(Mål T-109/21)**

(2021/C 128/58)

*Rättegångsspråk: franska***Parter**

Sökande: Kalev Mutondo (Kinshasa, Demokratiska republiken Kongo) (ombud: advokaterna T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme och T. Payan)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2020/2033 av den 10 december 2020, till den del det slås fast att sökanden ska kvarstå som nr 11 i bilaga I till detta beslut
- ogiltigförklara rådets genomförandebeslut (EU) 2020/2021 av den 10 december 2020, i den del det slås fast att sökanden ska kvarstå som nr 11 i bilaga I till denna förordning,
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder som huvudsakligen är identiska med eller motsvarar de grunder som har åberopats i mål T-103/21, Boshab/rådet.

Talan väckt den 19 februari 2021 – Kampete mot rådet**(Mål T-110/21)**

(2021/C 128/59)

*Rättegångsspråk: franska***Parter**

Sökande: Ilunga Kampete (Kinshasa, Demokratiska republiken Kongo) (ombud: advokaterna T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme och T. Payan)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (GUSP) 2020/2033 av den 10 december 2020 i den del sökanden bibehålls på position 3 i bilagan till beslutet,
- ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (GUSP) 2020/2021 av den 10 december 2020 i den del sökanden bibehålls på position 3 i bilagan till förordningen, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder som väsentligen är identiska med eller liknar de som åberopats i målet T-103/21, Boshab/rådet.

Talan väckt den 19 februari 2021 – Numbi mot rådet

(Mål T-112/21)

(2021/C 128/60)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: John Numbi (Kinshasa, Demokratiska republiken Kongo) (ombud: advokaterna T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme och T. Payan)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2020/2033 av den 10 december 2020, i den mån sökandens namn fortfarande anges som nr 5 i bilagan till beslutet,
- ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) 2020/2021 av den 10 december 2020, i den mån sökandens namn fortfarande anges som nr 5 i bilagan till förordningen,
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder som i allt väsentligt är identiska med eller liknar de grunder som åberopas i mål T-103/21, Boshab mot rådet.

Överklagande ingett den 19 februari 2021 – Team Beverage mot EUIPO (Beverage Analytics)

(Mål T-113/21)

(2021/C 128/61)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Team Beverage AG (Bremen, Tyskland) (ombud: advokaterna O. Spieker, A. Schönfleisch och N. Willich)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering av EU-ordmärket Beverage Analytics – Registreringsansökan nr 18 101 437

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 11 december 2020 i ärende R 727/2020-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, i den del som klagandens överklagande av motpartens beslut av den 21 februari 2020 avslås, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 b och c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 7.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 20 februari 2021 – Growth Finance Plus mot EUIPO (doglover)

(Mål T-114/21)

(2021/C 128/62)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Growth Finance Plus AG (Gommiswald, Schweiz) (ombud: advokaten H. Twelmeier)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket doglover – Registreringsansökan nr 18 107 487

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 26 november 2020 i ärende R 720/2020-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

— Åsidosättande av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 20 februari 2021 – Growth Finance Plus mot EUIPO (catlover)

(Mål T-115/21)

(2021/C 128/63)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Growth Finance Plus AG (Gommiswald, Schweiz) (ombud: advokaten H. Twelmeier)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "catlover" – Registreringsansökan nr 18 107 485

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 26 november 2020 i ärende R 717/2020-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

— Åsidosättande av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 18 februari 2021 – Deichmann mot EUIPO – Munich (Figur bestående av två streck som korsar varandra på sidan av en sko)

(Mål T-117/21)

(2021/C 128/64)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Deichmann SE (Essen, Tyskland) (ombud: advokaten C. Onken)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Munich, SL (La Torre de Claramunt, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke (återgivning av två streck som korsar varandra på sidan av en sko) – EU-varumärke nr 2 923 852

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 7 december i ärende R 2882/2019-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO och motparten vid EUIPO:s överklagandenämnd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av den första meningen i artikel 94.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av den andra meningen i artikel 94.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 59.1 a, jämförd med artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 22 februari 2021 – Cilem Records International mot EUIPO – KVZ Music (HALIX RECORDS)

(Mål T-118/21)

(2021/C 128/65)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Cilem Records International UG (Augsburg, Tyskland) (ombud: advokaten E. Hecht)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: KVZ Music Ltd (Sofia, Bulgarien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering av HALIX RECORDS – Registreringsansökan nr 16 288 235

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 28 januari 2021 i ärende R 1060/2020-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet av den 28 januari 2021 samt EUIPOs beslut av den 25 maj 2020 angående EU-varumärket nr 016288235 och bifall klagandens invändning mot registreringen av EU-varumärket nr 16288235 av den 17 april 2017,

- alternativt, upphäva beslutet av den 28 januari 2021 och återförvisa förfarandet till överklagandenämnden för förnyad prövning,
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 8.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 19 februari 2021 – Ramazani Shadary mot rådet

(Mål T-119/21)

(2021/C 128/66)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Emmanuel Ramazani Shadary (Kinshasa, Demokratiska republiken Kongo) (ombud: advokaterna T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme och T. Payan)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2020/2033 av den 10 december 2020, i den mån sökandens namn fortfarande anges som nr 10 i bilagan till beslutet,
- ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) 2020/2021 av den 10 december 2020, i den mån sökandens namn fortfarande anges som nr 10 i bilagan till förordningen,
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder som i allt väsentligt är identiska med eller liknar de grunder som åberopas i mål T-103/21, Boshab mot rådet.

Talan väckt den 19 februari 2021 – Ruhorimbere mot rådet

(Mål T-120/21)

(2021/C 128/67)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Éric Ruhorimbere (Mbuji-Mayi, Demokratiska republiken Kongo) (ombud: advokaterna T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme och T. Payan)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2020/2033 av den 10 december 2020, i den mån som sökanden fortfarande anges i bilaga 9 till det beslutet,

-
- ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) 2020/2021 av den 10 december 2020, i den mån som sökanden fortfarande anges i bilaga 9 till det beslutet,
 - förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder som i huvudsak är identiska med eller liknar de grunder som har åberopats i mål T-103/21, Boshab/rådet.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV